

MUZEUL JUDEȚEAN
DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE
PRAHOVA
BIBLIOTECA

III 1694

CREȘTEREA DOMENIULUI FEUDAL ÎN SECOLUL AL XVII-LEA. COTROPIREA PĂMÎNTURILOR ȚĂRANILOR DIN FULGA

Prof. N. I. SIMACHE

Lunga și liniștită domnie a lui Matei Basarab, între 1632—54, strângerea legăturilor politice cu Transilvania și ca o consecință și a celor economice, creșterea numărului locuitorilor unor țări din apusul Europei se reflectă și în structura social-economică a Țărilor Române, concretizându-se printr-o mai accentuată angrenare în circuitul internațional de mărfuri, grăbind procesul de dezvoltare a vieții economice și de trecere de la economia naturală la cea bazată pe schimbul de mărfuri.

Nevoia de produse agricole determină o neconținută creștere a rentei feudale sub cele trei forme ale ei: în muncă — claca — în natură — dijma și în bani — arenda, aspectele schimbându-se după timp; primele două forme fiind dominante la începutul orînduirii feudale, iar ultima în perioada de sfîrșit.

Tot ca o consecință a acestui proces de dezvoltare înceată și frînată de monopolul comercial al turcilor, a crescut și valoarea pămîntului și rolul economic și politic al marilor proprietari, ceea ce duce la consolidarea regimului nobiliar, a cărui instaurare definitivă se produce în secolul al XVII-lea.

Procesul de destrămare a obștiilor țărănești care începuse în secolele anterioare se intensifică acum iar proprietățile țărănești numite aici „răzoare“, „delnițe“ sau „moși“ sînt acaparate de boieri în ciuda așa-numitului drept de „protimisis“ sau de întîietate pe care-l aveau formal rudele și vecinii, „din sus și din jos“, căci marii proprietari aveau întotdeauna mijloacele de a-l ocoli.

În secolul al XVII-lea procesul de acaparare a proprietății țărănești de către feudali se generalizează.

Cei dinții beneficiari sînt aceia dintre boierii care dețineau dregătorii sau făceau parte din familia sau anturajul domnilor.

În județul Prahova în fruntea tuturor stau Cantacuzinii.

Prin căsătoria postelnicului Constantin Cantacuzino, sfetnic cu mare vază al lui Matei Basarab și urmașilor lui, cu jupînița Elina, fiica lui Țădu Șerban, domnitor al Țării Românești între 1602—1611 și con-

Muzeul de Istorie

Județul Prahova

INVENȚIA Nr.

11272

107

11272

tinuator al politicii lui Mihai Viteazul, Cantacuzinii se împămînteniseră și intraseră în stăpînirea moștenirii boierilor din Mărgineni, ale căror moșii se întindeau de la Filipești pînă la hotarul cu Transilvania pe o parte și alta a Prahovei.

Prin căsătorii intraseră în legătură de rudenie cu principalele familii boierești din Muntenia și prin protecția domnitorilor, dintre care doi — Șerban și Ștefan — Cantacuzini direcți iar Brîncoveanu prin mamă, Stanca Brîncoveanu, soția lui Papa Brîncoveanu, tatăl lui Constantin, fiind fiica postelnicului și deci sora lui Șerban Vodă, a stolnicului Constantin și a celorlalți frați, își măresc moșile care devin adevărate domenii feudale.

O altă familie boierească a cărei putere economică și rol politic crește în secolul al XVII-lea mai ales prin căsătoria lui Aga Constantin cu fiica lui Șerban Cantacuzino este aceea a Bălăcenilor, care devin, în acest timp, mari proprietari și în județul Prahova în care acaparează în concurență cu Cantacuzinii o serie de sate dintre care, în cele ce urmează ne vom ocupa de Fulga.

În vremea aceea satul Fulga se numea Zmîrciul și se afla în partea de sud a județului, la 47 km departe de Ploiești, în viitoarea plasă a Cîmpului, ca o urmare a faptului că hotarele sale cuprindeau o vastă cîmpie ce se întinde între Cricov și Teleajen, la marginea de nord a Bărăga-lui.

Pămîntul este aici roditor căci straturile de cernoziom sînt adînci iar oamenii găseau cele mai bune condiții de trai : ogoare de cultură, un lac întins de pescuit, lemne de foc și chiar loc de adăpost la nevoie în pădurile ce se iveau spre vest, care mergeau pînă la Dunăre și erau cunoscute de demult sub denumirea de codrii Vlășiei.

În numeroasele movile zise ale tătarilor care se găsesc în jurul satului sînt mormintele strămoșilor traco-geți iar originea satului de azi se pierde în negura vremii.

Resturi ceramice din sec. XIV—XV-lea răspîndite în hotarele satului de azi confirmă prezența locuitorilor acolo cu sute de ani în urmă fiind ca cele mai multe sate românești preexistente întemeierii statului.

Locuitorii erau liberi și stăpîni pe pămînturile lor pe care le posedau în devălmășie.

Obștea nu mai corespundea însă dezvoltării economice și atunci începe să se dăstrame. Procesul era mai vechi, dar în sec. al XVII-lea se accelerează.

În arhiva Muzeului de istorie al județului Prahova se păstrează un fond de documente¹ din secolul al XVII-lea care privesc procesul de dăstrare a obștii și de cotropire a proprietății țărănești de către Bălăcenii și Ghiculeștii.

Cel dintîi este din 1640 și este un zapis prin care jupîneasă Zamfira, cu fiul său Crăciun, vînd ocina din satul „Smărciul” lui Manea Smîrcianul pe preț de 3 ughii².

¹ Inventariate sub nr. 133—169.

² Doc. nr. 1.

La 21 iunie 1640, Radu Armașu vinde moșia sa din Gorgănașe, același cuprins, pe prețul de 15 ughii³.

La 11 aprilie 1645, Drăghici logofătul, fiul lui Dragu din Afumați vinde unor megiași din Zmirciu jumătate din moșia sa de acolo pe preț de 5220 bani⁴.

La 6 august 1652, Udrea, feciorul Balei din Ruși, județul Ilfov, vinde unchiașului Radu Podgoreanu partea lui de moșie din „Alomăciorii” cei Mici, de la Amarul și de la Călmățui pe prețul de 16 ughii⁵.

La 6 martie 1656, Dobre și fratele său Dragu, feciorii lui Stan Albie din Fintești vind lui Neagoe și feciorilor lui 45 stinjeni moșie în „Afo-măciorii” cei Mici, pe prețul de 9 ughii⁶.

La 20 aprilie 1661, pe cind domnea „Gligoraș Voievod” (Grigore Ghica), Dima, Duca și Micu, feciorii Buii portarul din Brănești, județul Secueni, vind lui Constantin Căpitanul, feciorul lui Neagu portarul din Vaidei 150 stinjeni moșie din Zmirciu, din partea Toțească, aleasă și împietrită încă de părinții lui pe prețul de 16 bani stinjenul⁷.

La 24 decembrie 1662 Iane, cu fratele său Preda, feciorii lui Nica logofătul din Tătulești, vind lui Neagoe și fiului său Radu din satul Podgoreni 240 stinjeni moșie de cîmp, „den Călmățui pînă în marginea Sărătorilor în tufe, care moșie se chiamă Sutilila”, alături de moșia Mănăstirii Brebu (pe care o zidise Matei Basarab în 1650 și o inze-trase cu cele necesare), pe prețul de 24 bani stinjenul, care făceau 28½ ughii⁸.

La 7 octombrie 1669 Șerbu vinde lui Drăghici partea lui de moșie din Zmirciu, cită se va alege și pe care o stăpînea încă în devălmășie cu rudele sale⁹.

La 13 februarie 1671, Cazan din Breneșești, cu feciorii lui Fătul, Stan, Neagu și Radu vinde lui Copoș și fraților lui Neagoie din Detecoii a treia parte din moșie în cîmp la Ciorani pe care o aveau de moștenire de la Radu din Ciorani, pe prețul de 3025 bani¹⁰.

La 10 ianuarie 1672, Dobromir vinde lui Neagoe Podgoreanul și fiu-lui său Radu, 20 stinjeni de pămînt în moșia Ciorăneasca pe prețul de 60 bani stinjenul cu întrebarea tuturor fraților de moșie¹¹).

Din cuprinsul documentelor menționate mai sus rezultă că toate sînt din sec. XVII-lea și se referă la transferuri de proprietate asupra pămîntului măsurat și plătit în stinjeni, în monezi străine, de obicei ughii, constande și bani din hotarul satului Smirciu sau Zmirciu, vechiul nume al satului Fulga.

Se mai observă că vinzările poartă în genere asupra unor proprie-tăți ce nu mai erau stăpînite în devălmășie, proprietarii lor fiind eșiți

³ Doc. nr. 2.

⁴ Doc. nr. 3.

⁵ Doc. nr. 4.

⁶ Doc. nr. 5.

⁷ Doc. nr. 6.

⁸ Doc. nr. 7.

⁹ Doc. nr. 8.

¹⁰ Doc. nr. 9.

¹¹ Doc. nr. 10.

din starea de indivizie din timpuri mai vechi, unul dintre ele menționind chiar „cartea lui Petru Vodă”, adică domnitorul Petru din secolul al XVI-lea, în timpul și din ordinul căruia se va fi făcut alegerea drepturilor fiecăruia.

În sfârșit, cu privire la cumpărători, ei fac parte din rîndul boierilor locali sau al unor proprietari modești.

Dreptul de protimisis este respectat cu rigoare, folosindu-se de obicei formula că vînzarea s-a făcut după ce au fost întrebați toți „frații de moșie”¹² sau „cu știrea și întrebarea tuturor fraților noștri de moșie”¹³.

Primul mare boier care apare în Fulga este vel aga Constantin Bălăceanu, fiul lui Badea Bălăceanu, mare vornic.

Cel dintîi act de cumpărător al agăi în hotarul fulgenilor este din 30 martie 1682, adică în vremea cînd ședea pe tronul țării socrul său Șerban Cantacuzino.

Folosind condițiile favorabile ce i se ofereau, aga Constantin Bălăceanu cumpără la 30 martie 1682, de la Drăgan fiul lui Dobre Zmîrceanul; vărul său Dumitru, feciorul lui Stan Zmîrceanul, Iane, Stan și Stoica, feciorii lui Bordea cel mare; Iancu, Dimitrie și Andonie, feciorii Bordii cel mic; Balea, socrul lui Drăghici; Stan și Simbotin, feciorii lui Ciocîrlan și Coica zet Barăn, toate părțile lor de moșie din Zmîrciu, jud. Prahova, care fac parte din hotarele moșiilor Tuliceasca, Moș, Drăghici și Feșteleasca în sumă de 632 stîinjeni pe prețul de 1 taler și 33 bani stîinjenul, în total 790 taleri¹⁴.

La 18 mai 1682, deci la depărtare de mai puțin de 2 luni, odată intrat între zmîrceni, folosește dreptul său de protimisis și cumpără de la Stanca Comisoaia și fiul ei Pană, feciorul lui Constantin Căpitanul din Vaideei o sută de stîinjeni de moșie, cumpărată de soțul ei de la feciorii Buii în hotarul „Buia”, alături cu Zmîrciul, pe același preț de 133 bani stîinjenul¹⁵.

Odată stăpîn pe o bună parte a proprietății țărănești, vel aga cere îndată domnitorului iar acesta îi acordă la 26 mai 1682 o carte de alegere prin care sînt numiți 12 boieri hotarnici cu misiunea de a hotărînici moșia Zmîrciul din jud. Prahova și a alege părțile de moșie „cite au cumpărat boiarinul domnicî mele Constantin vel aga de la moșnenii de acolo”¹⁶.

La 15 iunie 1682, Udrea Cămărașul, feciorul lui Neagoe portarul din Vaideei, împreună cu Stanca Comisoaia, cumnata sa, fostă jupîneasă a lui Constantin Căpitanul din Vaideei și cu nepotul său Pană, fiul lui Constantin Căpitanul și nepoata sa Marica, jupîneasă a lui Dumitrașcu comisul Birescu, și cu vara sa Maria, fiica lui Anton Căpitanul, vînd jupînului Constantin Bălăceanu vel agă toate părțile lor de moșie

¹² Doc. nr. 9.

¹³ Doc. nr. 10.

¹⁴ Doc. nr. 11.

¹⁵ Doc. nr. 12.

¹⁶ Doc. nr. 13.

și de cumpărătoare ce aveau la Zmîrciu, din partea lui Vlădășel și Moș, ce fuseseră alese prin aceeași carte de hotărnicie dată de Șerban la 26 mai același an ¹⁷.

Cumpărătorile nu se opresc aici.

În aceeași zi, 15 iunie 1682, vel aga mai cumpără de la căpitanul Mihu, ginerele Ghiormescului, toată partea sa de moșie din Zmîrciu, pe care la rîndul său o cumpărase de la soacra sa Lazarina, jupîneasa Ghiormescului, precum și partea de moșie ce a avut cu Udrea Cămărașul, în total 50 stînjani de moșie ¹⁸.

În general, la data de 15 iunie 1682, cînd se dă cartea de hotărnicie a celor 12 boieri hotarnici ¹⁹, marele agă Constantin Bălăceanu stăpînea în Zmîrciu 632 stînjani, pe care-i cumpărase de la țărani :

— Drăghici, feciorul lui Dobre Zmîrceanul, Dumitru, feciorul lui Stan Zmîrceanul, Stan, Iane și Stoica, feciorii Bordii celui mare ; Iancu, Dumitru și Andonie, feciorii Bordii celui mic și de la Bale iuzbașa, socrul lui Drăghici și Stan și Simbotin, feciorii lui Ciocîrlan — și 419 stînjani pe care-i cumpărase de la Udrea Cămărașul (126), Stanca Comisoaia, fiul ei Pană și fiica ei Marica, jupîneasa lui Dumitrașcu Comisul Birsescu (126), Dragomir din Ogretin (103), Mihul Căpitanul (52) și jupîneasa Maria, fiica lui Anton Căpitanul, vara Udrii Căpitanul (12) ; în total 1201 stînjani la care se adaugă 150 stînjani din hotarul Buiasca pe care plătitese în total 1463 taleri, 133 bani stînjenu de moșie cumpărată de la moșneni și 166 cel cumpărat de la Udrea Cămărașul și rudele lui, probabil pentru a le tenta să-și vîndă părțile de moșie.

La aceasta, marele agă Constantin Bălăceanu mai adaugă la 15 iulie 1682, încă 195 stînjani, pe care-i cumpără de la Marica, fiica lui Constantin Căpitanul din Vaideei, jupîneasa lui Dumitrașcu comisul Birsescu și anume 120 stînjani, partea ei de moșie din Zmîrciu, cumpărată de Constantin căpitanul și dată ei de zestre, cu tot venitul din cîmp, din apă, din siliștea satului și din pădure cu 166 bani stînjenu, și 75 stînjani, o altă sfoară de moșie din partea Buii cu 133 bani stînjenu ²⁰.

Împreună cu cei 1201 pe care-i stăpînea de mai înainte, marele agă devenise acum proprietarul unui domeniu ce cuprîndea mai toată partea de sud-est a județului Prahova.

Actul de cumpărare din 15 iulie 1682 este cel din urmă.

În acest timp în istoria țării au loc evenimente politice grave, în al căror vîrtej fu cuprins și aga, în calitate de ginere al puternicului voievod Șerban Cantacuzino (1678---1688).

Chiar în anul următor turcii pornesc o nouă expediție împotriva Imperiului Habsburgic sub conducerea temutului vizir Kara-Mustafa, ajungînd pînă sub zidurile Vienei pe care o asediază, obligînd pe domnitorii Țărilor Române să-i însoțească. Luînd parte la expediție, în tot

¹⁷ Doc. nr. 14.

¹⁸ Doc. nr. 15.

¹⁹ Doc. nr. 16.

²⁰ Doc. nr. 17.

timpul asediului, Șerban Cantacuzino avu o comportare favorabilă Imperialilor și avu prilejul să-și dea și mai bine seama de starea de decădere a Imperiului Otoman, înclinînd tot mai mult către alianța cu Austria.

Numeroase solii fură trimise la Viena; lungi și dificile tratative păreau că ajung la capăt cînd, deodată, o moarte năpraznică pune capăt domniei socrului, tocmai în momentul în care Bălăceanu se afla pe drumul Vienei, spre a încheia tratatul de alianță.

La domnie ar fi trebuit să urmeze beizadea Gheorghe Cantacuzino, feciorul lui Șerban, dacă prea puternicii săi unchi ar fi dorit aceasta.

Aceștia au voit însă altfel și voința lor s-a împlinit. Potrivit intereselor familiei, tronul țării fu ocupat de nepotul lor și al lui Șerban, Constantin Brîncoveanu, a cărui mamă, Stanca Brîncoveanu, era fiica postelnicului Constantin Brîncoveanu.

Dispunînd de o imensă avere, sfătuit de unchii săi, între care stolnicul Constantin Cantacuzino era cel mai influent, Brîncoveanu adoptă o poziție de așteptare, rechemînd solia din drum. Bălăceanu refuză să se întoarcă, încercînd să ridice pe Imperiali împotriva lui Brîncoveanu și să așeze pe tronul Munteniei pe Gheorghe Cantacuzino. Brîncoveanu îl declară hain și-i confiscă moșiile.

În 1691, Brîncoveanu trece peste munte în fruntea armatelor românești și la Zărnești, lîngă Brașov, înfringe pe austriaci. Aga Constantin Bălăceanu luptase eroic alături de generalul Haisler și-și găsisese o moarte vitejească.

Taiat și adus la București, capul pribeagului fu mult timp spînzurat în prepeleac în grădinile caselor sale din București.

După dispariția agăi de pe scena istoriei, actele amintesc de vinzări fără însemnătate ca spre exemplu aceea a popei Matei cu frații săi Pană și Sima și cu Tudora preoteasa lui popa Efrem din Tirgșor, care vind la 3 august 1682 lui Radu din Podgoreni partea lor de moșie din Afumăciorii cei Mici pentru suma de 520 bani ²¹.

Către sfîrșitul secolului al XVII-lea, în ciuda fiscalității excesive determinată de neconținutele cerințe ale turcilor, viața economică a țării a cunoscut unele progrese datorite politicii externe prudente pe care o ducea Constantin Brîncoveanu.

Ca urmare meșteșugurile și comerțul cunosc o oarecare înviorare iar titularii lor o mai bună stare. Dintre aceștia, doi abagii (negustori de aba, postav de țară adică) se bucurau de o stare materială care le îngăduia să cumpere moșii în hotarul satului Zmirciu.

La 11 august 1691, Calotă iuzbașa, feciorul jupînesii Neaga din Boziani, vinde lui Lică abagiul din București și fratelui său Dumitru, partea sa de moșie de 150 stînjeni din Gorgănașe pe preț de 133 bani stînjenu, în total 130 taleri ²².

²¹ Doc. nr. 18.

²² Doc. nr. 19.

Peste 5 ani, la 14 aprilie 1696, Radu Căpitanul de spătarei, cu soția și fiii săi vînd lui Dumitru abagiul și fratelui său Lică 110 stînjeni moșie în Gorgănașul pe prețul de 133 bani stînjenu, în total 110 taleri²³.

Un vâtaf Neagu, cumpără la rîndu-i, la 5 aprilie 1709, de la Ion și fratele său Baicu, 40 stînjeni moșie în Călmău, primind o arvună de 10 taleri²⁴.

Documentele păstrate și intrate în posesiunea Muzeului nostru nu ne mai spun nimic despre stăpîinii satului și ai moșiei Fulga timp de aproape 100 de ani.

La sfîrșitul secolului al XVIII-lea, una din cele mai bogate și influente familii boierești din București este fără îndoială aceea a Ghiculeștilor.

Cel mai de seamă reprezentant al ei în această epocă, era marele ban Dumitrache Ghica.

Nu cunoaștem timpul și calea pe care familia Ghica a intrat în stăpînirea moșiei Fulga.

La finele secolului al XVIII-lea Ghiculeștii erau însă aici.

Primul act de la ei este din 1781 și este o carte de schimb prin care egumenul Mănăstirii Brebu, proprietara moșiei Baraichtaru, vecină cu Fulga, dă fostului mare ban Dumitrache Ghica o parte din această moșie, cu aprobarea mitropolitului Grigore al Ungrovlahiei și a stolnicului Dumitrache, episcopul spitalului de la sf. Pantelimon al cărui metoh era, primind în schimb 11 pogoane vie roditoare la Bucov, pe piscul văii lui Gratie²⁵ și pe care Dumitrache Ghica o cumpărase de la Maxim, egumenul Mănăstirii Mislea.

De reținut este faptul că satul nu se mai numește acum Smîrciul sau Zmîrciul ci Fulga.

La 18 aprilie 1782 Dumitrache Ghica cumpără de la Preda Podgo-reanu a treia parte din moșia Sutilila și Ciorăneasca, în sumă de 82 stînjeni, pe prețul de 1 taler stînjenu²⁶.

La 24 aprilie 1782, Pîrvu, fiul lui Sandu biv vel vameș, vinde fostului mare ban Dumitrache Ghica 82 stînjeni în moșia Sutilila, pe prețul de 1 taler și jumătate stînjenu, în total 123 taleri²⁷.

În sfîrșit, la 5 iunie același an, Dumitrache Ghica mai cumpără de la polcovnicul Manolache 82 stînjeni moșie în sutilila și Ciorăneasca, pe prețul de 1 taler stînjenu²⁸.

Nerespectarea dreptului de protimisis atrăgea anularea actului de vinzare.

Așa se întîmplă cu zăpîsul din 7 martie 1828 prin care Constantin, Petrache, Nicolae și Ștefan Tigveanu vînd lui Iancu Rale partea lor de moșie din Gorgănașu, în sumă de 450 stînjeni²⁹.

²³ Doc. nr. 20.

²⁴ Doc. nr. 21.

²⁵ Doc. nr. 22.

²⁶ Doc. nr. 23.

²⁷ Doc. nr. 24.

²⁸ Doc. nr. 25.

²⁹ Doc. nr. 26.

Cu toate că vinzătorii primiseră prețul de 80 taleri pe deplin și cu toate că menționaseră în actul de vânzare că „ după orînduiala pravilei pămîntului am făcut cunoscută această vânzare la toți cîți au protimisis de răscumpărare ” actul a fost anulat căci vinzătorul adresindu-se casei „ mării sale lui Vodă ca să mi-l insojească după pravila pămîntului, ca o răzașe ce este această moșie cu moșia Fulga a mării sale lui Vodă nu au primit —; cunoscînd eu dar însumi căderea protimis-ului ce era a răscumpăra, mi-am primit înapoi toți banii ce se arată într-acest zapis pe 450 de stînjeni, ce și eu am răspuns vinzătorilor ; și de acum înainte rămîne bună stăpînă pe acești stînjeni casa mării sale lui Vodă ”.

Și așa ajunge jumătate din moșia Gorgănașu, ca și Fulga, mai veche, în stăpînirea lui Grigore Ghica, domn al Țării Românești între 1822—1828.

Cealaltă jumătate — 570 stînjeni se afla în stăpînirea Saftei Furduiescu.

Prin zapisul din 20 martie 1828, aceasta vinde clucerului Iancu Rale partea ei de moșie în hotarul Gorgănașul ce-i zicea acum Țițeica pe preț de 80 taleri pe care-i primește integral ³⁰.

Conform „pravilei pămîntului”, rudele și vecinii „din sus și din jos” aveau întîietate la cumpărare. Printre vecini se afla și stăpînul moșiei Fulga, care nu era altul decît domnitorul Grigore Ghica.

Reprezentantul acestuia nu renunță la calitatea sa de protimisar și achitînd cei 80 taleri intră în stăpînirea integrală a moșiei Țițeica, care de acum va face un singur corp cu Fulga.

La 30 martie 1828, Anastasia și Ion Rale renunță, în calitate de rude ale Tigvenilor, la exercitarea dreptului lor de protimisis cu prilejul vânzării făcute de aceștia, menționînd în adeverința autenticată la cancelaria isprăvnicatului Vlașca la 31 martie, că această proprietate nu le face trebuință ³¹.

După decesul lui Grigore Ghica, au loc neînțelegeri între epitropii casei răposatului domn și țărani din Cioranii de Sus pentru hotarele ce despărțeau cele două moșii, Zamfirache Rădulescu, condicarul epitropiei casei fostului voievod susținînd că au fost încălcate cu ocazia alegerii făcute de medelnicerul I. Giurescu, invocînd în acest scop mărturiile lui Ion Hergheliegiul, un bătrîn de 96 ani și Serban Corciu în vîrstă de 92 ani ³².

Se vede însă că mărturia celor doi moșnegi n-a făcut dovadă, căci la 5 mai 1838, Constantin Lipănescu raportează Prezidenției Tribunalului de Prahova „...că în pricina mutării hotarului despărțitor dintre moșia Fulga și Ciorani a dumneaei păhărnicesei Elena Crețulească, de către hotarnicul d-lui medelnicerul Giurescu...” că deplasîndu-se la fața locului și făcînd cercetările de rigoare, n-a putut afla adevărul ³³.

³⁰ Doc. nr. 27.

³¹ Doc. nr. 28.

³² Doc. nr. 29.

³³ Doc. nr. 30.

Prin împărțirea moștenirii rămase de la fostul domn dintre 1822—28 Fulga trecu în proprietatea beizadelei Grigore Ghica.

Pe la mijlocul secolului trecut izbucnește un proces care ajunge pînă la Secția I-a a Curții Apelative din Valahia Mare, între Grigore Ghica și serdarul Iordache Rușescu.

Acesta construise case în satul Fulga, pe moșia boierească, asupra căroră pretindea că are dreptul de proprietate deplină.

Construcțiile fiind făcute fără învoirea proprietarului, Curtea decide ca serdarul să stăpînească casa cu împrejmuirea ei, supunîndu-se la drepturile proprietărești ca toți ceilalți clăcași ³⁴.

La 10 decembrie 1856, Secția I-a a Curții Apelative civile respinge apelul făcut de Eforia Spitalelor Civile împotriva sentinței Tribunalului de Prahova în pricina de hotărnicie între moșia Fulga a beizadelei Gr. Ghica și Baraichtaru a Mănăstirii Brebu, pe motivul că vechilul Eforiei nu putuse dovedi nici prin martori nici prin sineturi încălcarea de hotar invocată ³⁵.

La 7 decembrie 1856, Înalta Curte Apelativă dă o sentință în care consemnează înțelegerea dintre beizadea Grigore Ghica și Anastasia Xenocrat, proprietara moșiei Drăgănești cu privire la hotarele dintre cele două proprietăți ³⁶.

La 15 iunie 1858, Judecătoria Prahova trimitea beizadelii Gr. Ghica, aflător acum la Paris, o adresă semnată de C. Stărotescu, în locul prezidentului, și de C. T. Grigorescu ca grefier, prin care-i înainta alături de copia de pe sentința Curții Apelative privitoare la „...osebirea și statornicirea hotarelor dintre proprietățile dv. ...” „și actul lucrat în fața locului de unul din membrii acestui Tribunal împreună cu d-l S. Zefchid, hotarnicul inginer, cu care vă veți adresa la onorata administrație locală ca să statornicească posesia fiecărei părți...” ³⁷.

La 18 mai 1860, cînd supleantul Tribunalului de Prahova trimete Epitropiei casei lui beizadea Grigore Ghica adresa nr. 384 prin care o anunță că este imputernicit de Tribunal să aducă la îndeplinire hotărîrea acestuia din 1835, privitoare la „formăluirea” moșiei Baraicharu, proprietatea Schitului Brebu, metohul Sf. Pantelimon din București, cu moșia Fulga, proprietatea beizadelii Gr. Ghica, acesta era decedat ³⁸.

Moșia Fulga fu moștenită de George Ghica, fiul lui beizadea Grigore Ghica.

La 4 august 1860 se află în posesia acestuia.

În 1865, cînd se face împrumutarea țaranilor clăcași, moșia se afla în proprietatea prințesei Aurelia Ghica și a prințului Iorgu Ghica.

În 1870 se face o delimitare între moșia Fulga și Gorgănele, prima în stăpînirea lui Mihai Xanto, iar cea de-a doua în stăpînirea lui V. Ru-deanu.

³⁴ Doc. nr. 31.

³⁵ Doc. nr. 32.

³⁶ Doc. nr. 33.

³⁷ Doc. nr. 34.

³⁸ Doc. nr. 35.

Ea fusese aproape 100 de ani în stăpînirea puternicii familii a Ghiculeștilor.

În 1865, după aplicarea legii agrare din 15 august 1864, au fost împroprietăriți pe moșia prințesei Aurelia Ghica și a prințului Iorgu Ghica un număr de 391 clăcași, dintre care 244 erau pălmași (fără vite), 78 mijlocuși (cu doi boi) și 69 frunțași (cei care posedau patru boi).

Numeric, Fulga venea după Breaza de Sus, de Jos și Talea, în care primeau pămînt 932 clăcași, Provițele în care sînt împroprietăriți 702 clăcași ; Băicoiul 655, Comarnic 554 și Măgureni 393.

La sfîrșitul secolului al XIX-lea, cătunele Fulga de Sus și Fulga de Jos, formau o unitate administrativă, intitulată comuna Fulga.

Avea o suprafață de 2076 ha și o populație de 1100 familii sau 3515 suflete (1730 bărbați și 1785 femei).

Dintre aceștia, 750 erau contribuabili. Case de locuit erau 850.

Proprietar al moșiei era acum Mihail Xanto.

Locuitorii posedau 380 cai, 210 bovine ; 3500 oi, 450 porci, 80 stupi și se ocupau aproape exclusiv cu agricultura.

Bugetul comunei avea un total de venituri de lei 12925 și 6398 cheltuieli.

Școală exista din 1848 și acum funcționa în local propriu, fiind frecventată, în 1891, de 57 băieți și 3 fete din totalul de 379 copii de vîrstă de școală.

În asemenea condiții, din întreaga populație nu știau carte decît 196 bărbați și 12 femei.

În Fulga de Sus se afla o biserică zidită în 1834 „prin osîrdia și cheltuiala vătafului lordache Rușescu și a răposatului Dumitrache Postelnicu împreună cu soția dumnealui Ralița și cu osteneala locuitorilor săteni, în zilele prea-înălțatului domn Alexandru Ghica Vodă, leat 1834. S-a reparat la anu 1892”.

Cea din Fulga de Jos a fost fondată în 1890 ³⁹.

Astăzi comuna Fulga are 1975 gospodării și o suprafață de 6230 ha. Numărul locuitorilor comunei, a căror principală ocupație este agricultura, este de 5051.

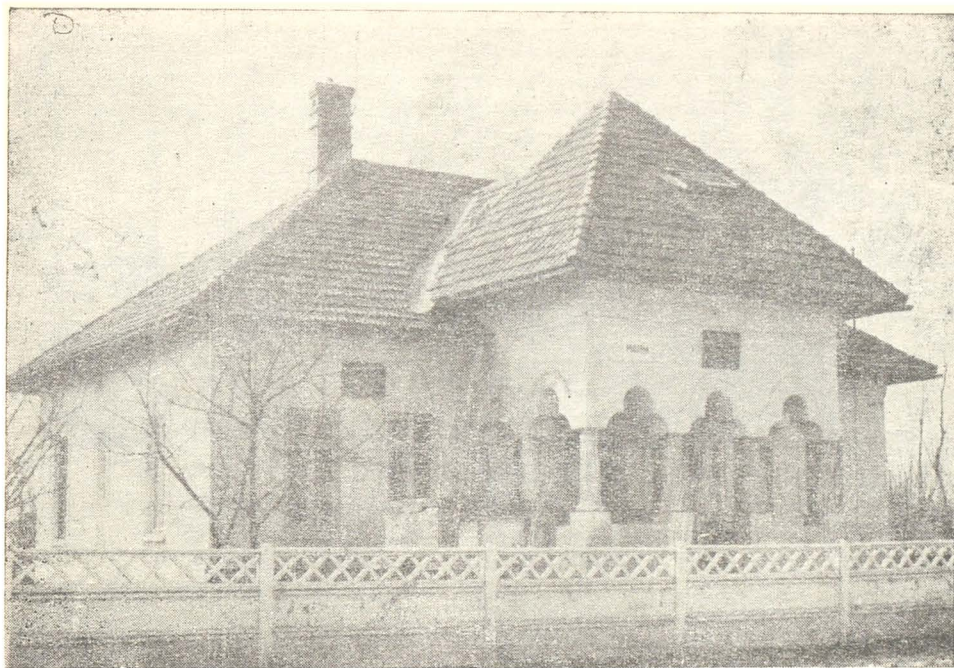
În comună sînt două cooperative agricole de producție, cu sediile în cele două sate amintite, avînd o suprafață agricolă de 4746, ha din care suprafața arabilă ocupă 4284 ha.

Ambele CAP-uri au un fond de bază de 8500000 lei, iar proprietatea obștească se ridică la peste 10000000 lei.

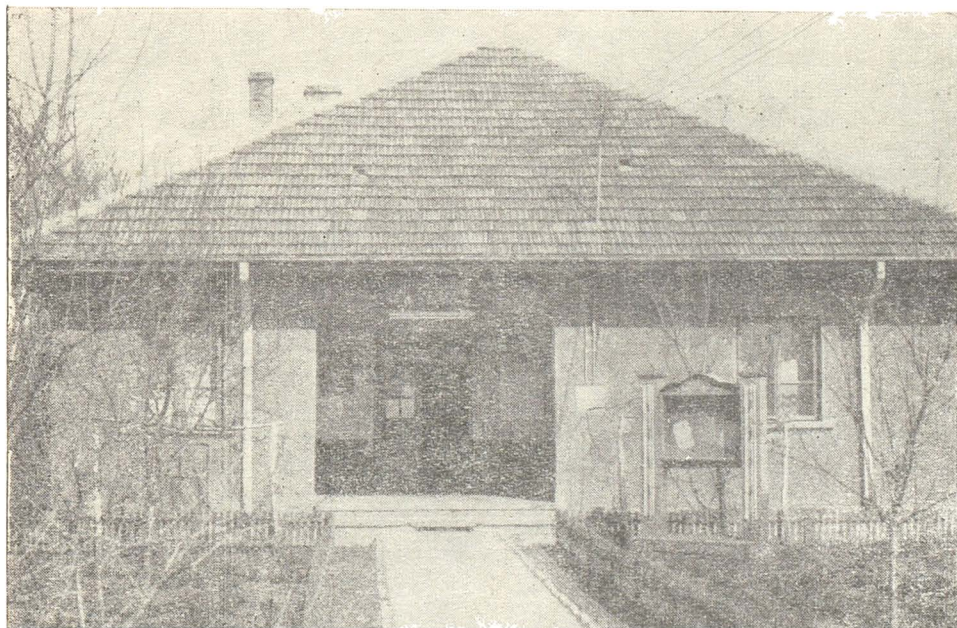
Membrii cooperativelor agricole de producție în cea mai mare parte se ocupă cu cultura cerealelor, creșterea animalelor, legumicultura etc. Numărul brațelor de muncă în cele două CAP-uri este de 2569.

Cooperativa de consum din comună are 4 unități de desfacere și asigură în bune condițiuni aprovizionarea și desfacerea mărfurilor către populație. Planul de desfacere a mărfurilor prin coop. de consum este de 4200000 lei.

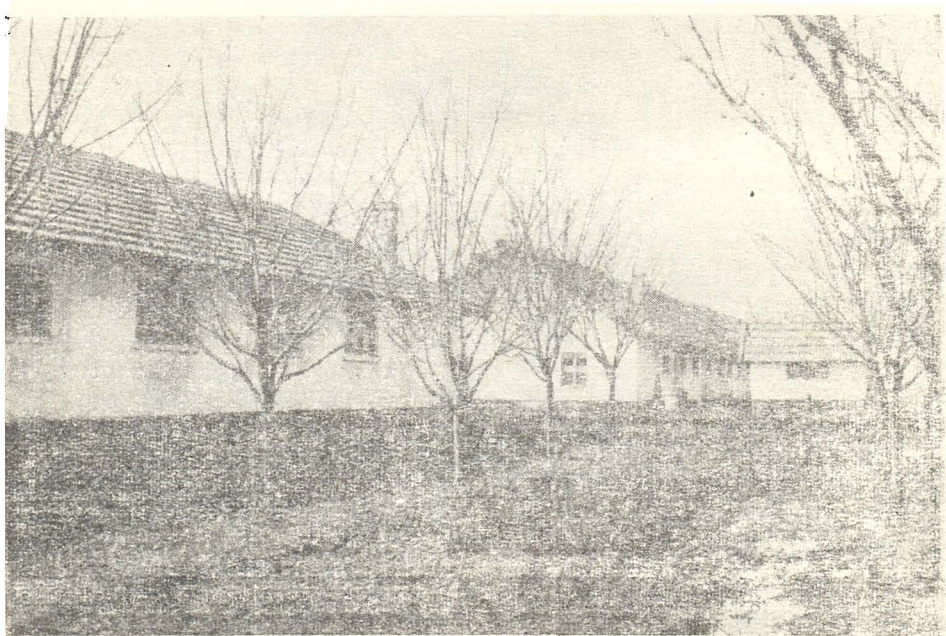
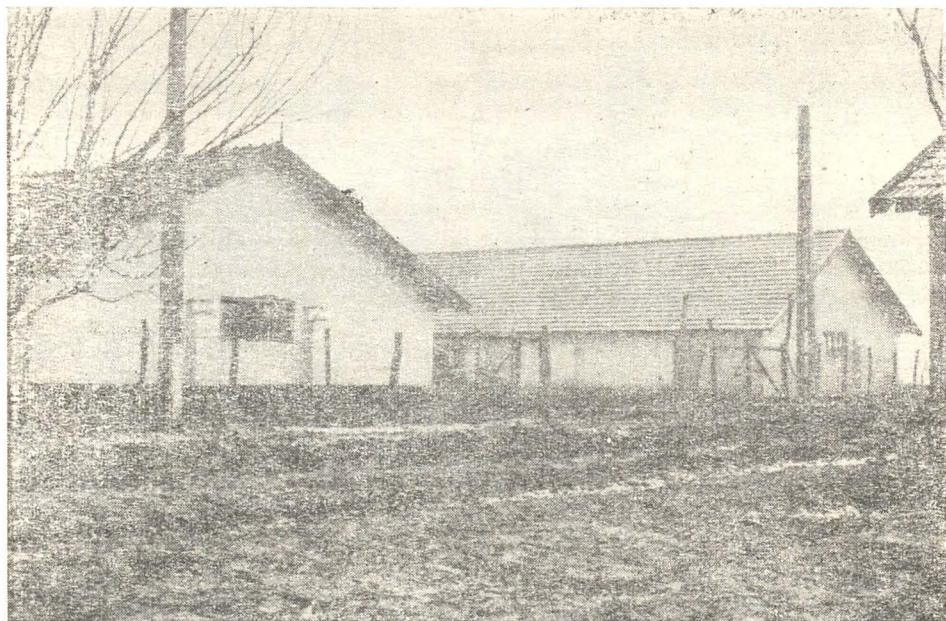
³⁹ *Marele Dicționar Geografic al României*, p. 431.

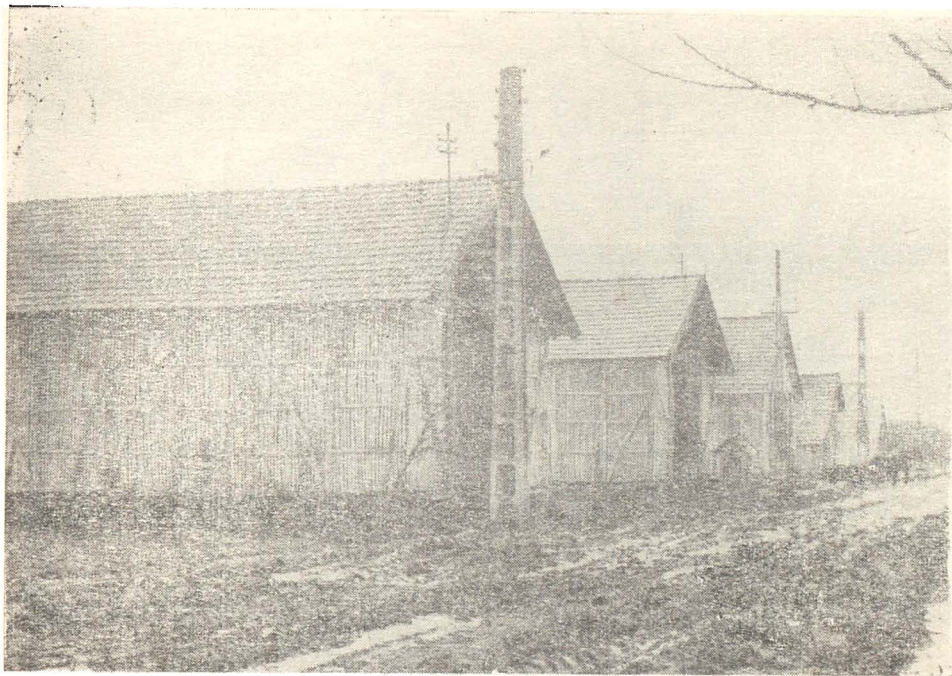
Consiliul popular al Comunei Fulga

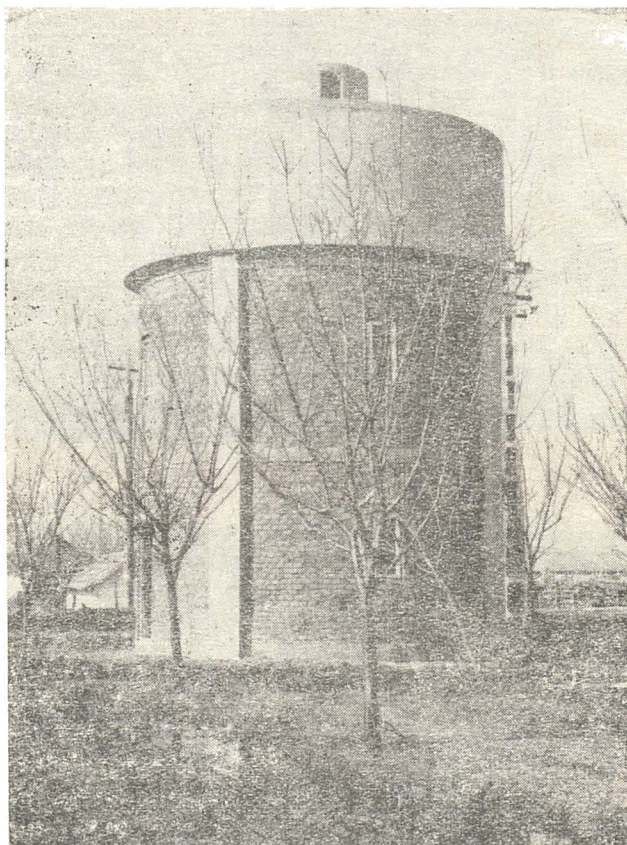
Sediul Cooperativei agricole de producție din Fulga de Jos
<https://biblioteca-digitala.ro / histmuseumph.ro>

Aspecte de la Cooperativa agricolă de producție din Fulga de Jos

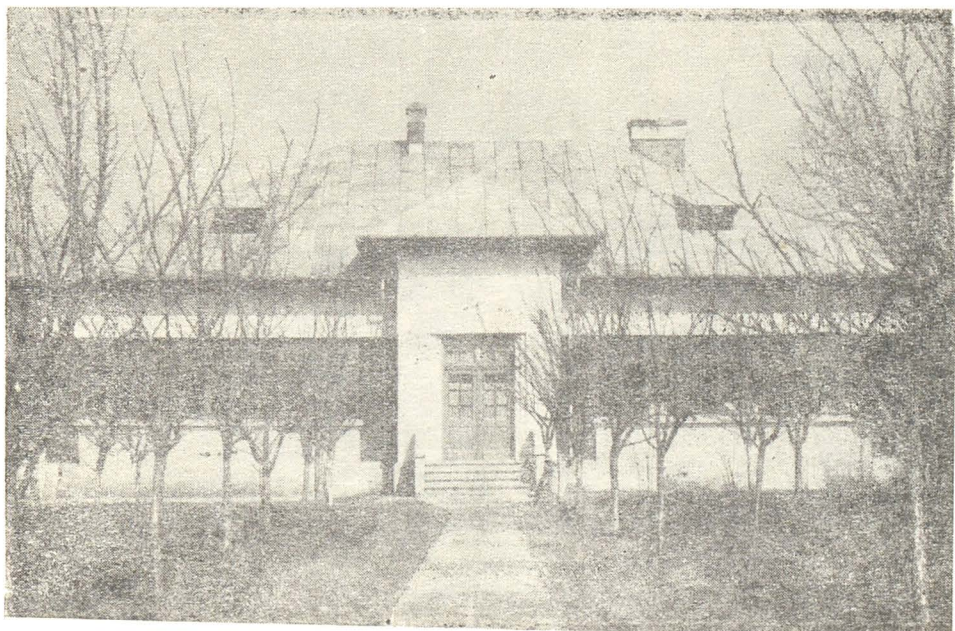
Aspecte din Cooperativa agricolă de producție din Fulga de Jos

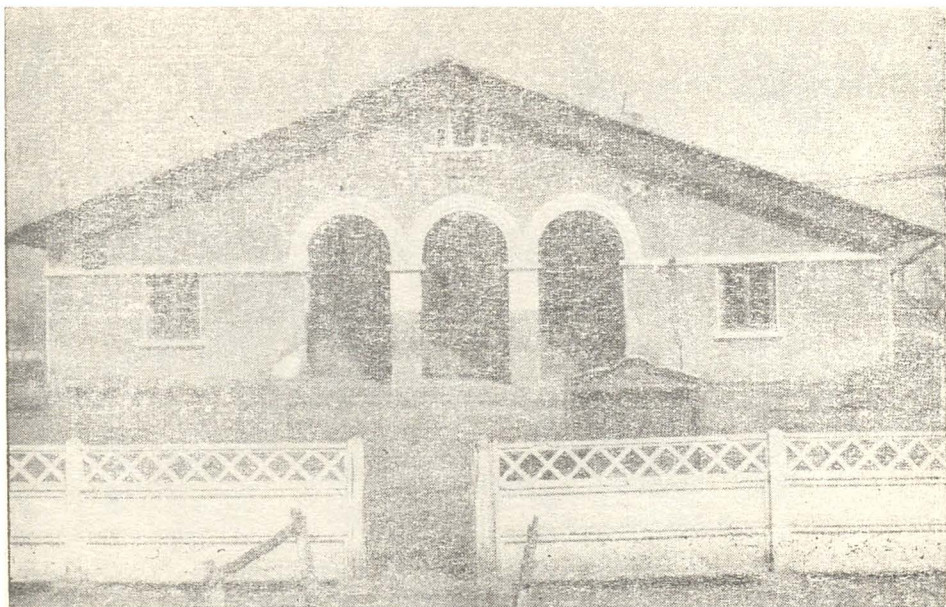
Rezervorul de apă al C.A.P. Fulga

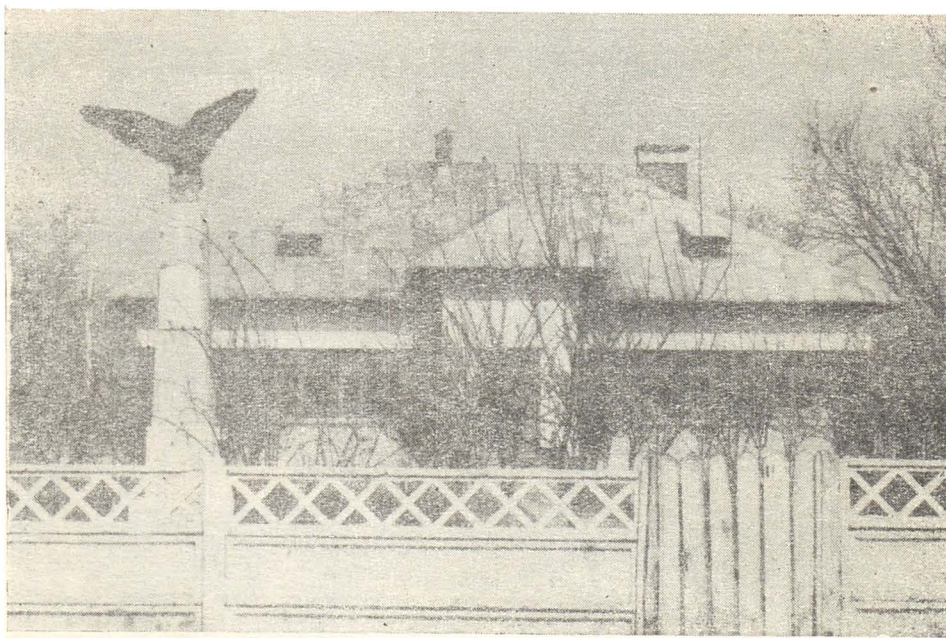
Dispensarul din Comuna Fulga, satul Fulga de Jos

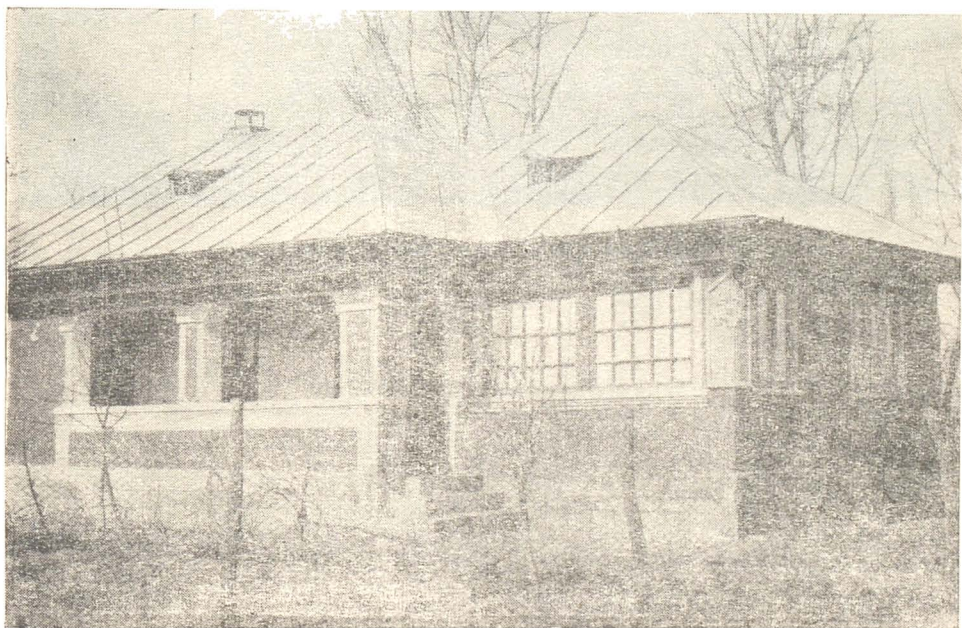
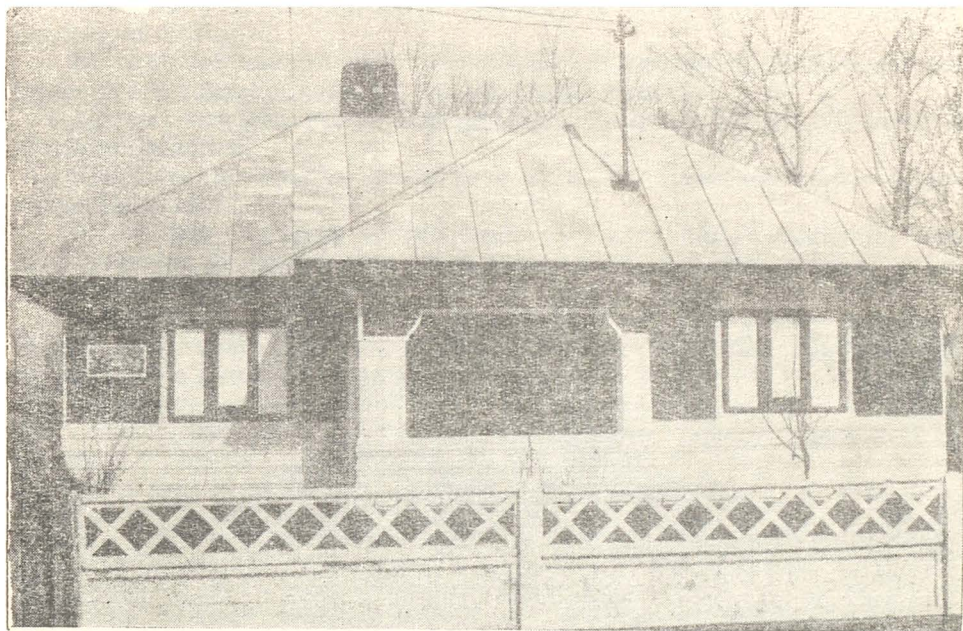
Școala generală de 8 ani din Comuna Fulga, satul Fulga de Jos

Căminul cultural din Comuna Fulga, satul Fulga de Jos

Școala generală din satul Fulga de Jos și
monumentul eroilor căzuți în războiul din 1916—1918

Case noi ale țăranilor cooperatori

<https://biblioteca-digitala.ro / histmuseumph.ro>

O altă casă nouă a unui țăran cooperator

În comună există o unitate cooperatistă de deservire a populației (atelier de croitorie).

Pe raza comunei se află și o unitate de morărit ce deservește atît pe locuitorii comunei, cît și pe cei din satele vecine.

Tot aici funcționează 2 școli generale, cu un număr de 855 elevi și 27 cadre didactice.

Sănătatea locuitorilor se asigură printr-un dispensar uman, deservit de doi medici.

Activitatea culturală se desfășoară în două cămine culturale, care au 450 locuri, în cadrul cărora funcționează cite un cinematograf sătesc și cite o bibliotecă comună.

Acțiunea de electrificare a început din anul 1967 și este în curs.

În anii construcției socialiste satele Fulga au făcut progrese atît de mari, încît aspectul lor s-a schimbat cu totul.

Locul caselor învelite cu trestie, cu 2 camere, l-au luat cele acoperite cu tablă sau țiglă, cu 3—4 încăperi și pereții exteriori decorați cu stucaturi și stropiți cu ciment.

Peste 824 locuințe noi, adică mai mult de jumătate, au luat locul celor vechi. Dușumelele din scinduri de brad pardosesc noile construcții iar sobele de teracotă — peste 300 — au înlocuit vechile vetre de paie.

Peste 1500 butelii de aragaz au făcut inutile pirostriile strămoșești.

Cele 1200 difuzoare și aparate de radio revarsă din plin la orice oră din zi și noapte raza de lumină a cuceririlor științei și belșugul artei celei mai înalte, suprimînd depărtările și contrastele, omul găsind și aici, la marginea Bărăganului, condiții pe care înaintașii nici nu le visau.

DOCUMENTUL Nr. 1

Adică scris-am eu, jupâneasa Sanfira, cu fii-său Crăciun, acesta zapis al nostru, la mână lui Stan sin Manii Smărcenul, cum am vândut noi nește ocină ot sel Smădciul de în hotarul lui Drăghici, însă drept unghi 3, ca să fie lui de moșiia și feciorilor și nepoților și strănepoților. Și am vândut noi, de a noastră bunăvoe. Și mărturiia Stan Săpunarul, Stanciul Barăn, și Dragomir Luben și Ionașco cumnatu-său, și Cernica i Mircan i Ionașco sin Vasiliu Portarul.

Pis mesița ghenarie 21 dni, văleat 7148, Pis az Stanciul sin Dragomir Andonie.

	Eu Sanfira	
Stan	Stanciul	Ionașco
Mircan	Cernica	Ionașcoș
Dragomir	Andonie	

Ast original, în alfabet chirilic, cu 9 semnături prin punere de deget, scris pe hirtie obișnuită, în stare bună.

Inv. nr. 133 Mss.

DOCUMENTUL Nr. 2

Eu Radul armașul scres-am acesta al mieu zapis la mână frate-meu Predei, cum să știe că i-am vândut moșeia mea de la Gorgănașe, dreptu 15 ungi. Și i-am vândut de a mia bunăvoe și mărtureia Stepan ot Drăgoești și Stanciul Tornei ot Uești, și Dan Cezmar. Și am scris cu Radul armașul. Pis meseța iunie, 21 dne, vâliat 7148.

isc. Radul armașul
„ Stepan ot Cărsteinești
„ Dan
Stanciul

Și s-au tāmplat și Datco iuzbașa la tocmeală.

Act original, în chirilică, cu 2 semnături de inel sigilar. Scris pe hirtie obișnuită. Actul e în stare bună.

Inv. nr. 133.

DOCUMENTUL Nr. 3

Adecă eu Drăghici logofătul sin Dragului ot Afumați, scris-am a-cesta al meu zapis și l-am dat la mână megiașilor de Smârciu, anume Manea i Luca i Stoian i Oprea i Stanciul i Miclea i Dan i Neagoe i ot Viiane i Vladul i Stoian i Stanciul i Stan i Crăstian ca pentru să le fie de mare credință, cum să se știe că le-am vândut den partea mea jumătate de ocină de la Smârciu, dreptu 5220 de bani gata. Și am vândut de a mea bunăvoie și fără nici o silă ca să le fie lor moșie veacinică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților. Mărturii și aldămășari au fost popa Stan ot Viiane, i Vlaicul ot tam, i Anghel, i Tatul, i Jane, i Radul Gorăngoas, i Drăgan și alți mulți megiași și oameni buni ot Afumați Ion. Inșă ocina merge din apa Cricovului până la Amarul.

Pis aprilie 11 dni, văleat 7153.

Act original scris în chirilice pe hîrtie obișnuită. Actul stare bună.
Inv. nr. 134.

DOCUMENTUL Nr. 4

Adecă eu Udrea, feciorul Balei ot Ruși ot sud Ilfov, zapisul meu la mână uncheașului Radul Podgoreanul, cum să se știe că i-am vândut partea mea de moșie de în Afomăciorii cei Mici de la Amarul și de la Călmățui, de în județul Săcuianilor. Și o am vândut eu Udrea de a mea bunăvoie, drept ungh 16, și mi-au dat toți banii deplin în mână mea, ca să-i fie lui moșie dreaptă și fără gâlceavă și cu știrea tuturor megiașilor și a fraților de moșie. Peintrucă această moșie care-i mai sus scrisă, a fost mai denainte vreme zălogită anc 10. Dece m-au apucat uncheașul Radul Podgoreanul să-i dau banei și să țin moșiia să nu-i mai fie zalog. Eu banii n-am avut, deci eu i-am dat moșiia stătătoare, să fie loi moșie și feciorilor lui. Și la toameala noastră mulți boiari au fost mărturie : Vladul mare armaș ot Vărăște, i Mircea armașul ot/tam și Pătrașcu portăreiu ot Sinești și Copos sin Stoicăi ot Broșteani și Dilcaot Gherță. Și peintru adevărată credință ne-am pos și iscăturile mai jos. Acesta am scris.

Pis august dni 6, leat 7160.

Udrea sin Balei
Vlad
Mircea

Act original scris în litere chirilice pe hîrtie obișnuită, semnat prin punere de deget de mulți boieri.
Inv. nr. 136.

Adecă eu Dobre de împreună cu frate-meu Dragul, feciorii lui Stan Albie ot Fintești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mâna lui Neagoe și a feciorilor lui, cum să se știe că i-am vîndut moșie Afomăciorii cei Mici, stănjeni 40 drept unghi, 9, bani gata. Și o am vîndut noi de a noastră bună voe, fără nici o silă și cu întrebare tuturor megiașilor și a fraților de moșie. Și stănjenii să meargă de cap până cap. Și la această vînzare de moșie, mulți oameni a fost mărtorie care vom scrie mai jos. Și iar am mai vîndut eu Călin sin Bocșii, iar frate cu Dobre și cu Dragul ot Finteștii moșie Afomăceorii cei mici, stănjeni 18, drept unghi costande 8, alătura cu cea stănjeni care sântu mai sus scriși și tot de întru moș. Și i-am vîndut noe de a noastră bună voe, ca să fie lui moșie dreaptă și frăă gâlceavă, lui și feciorilor lui. Și mărturie Dumitru Năianul ot Bășinești i Stan Năcincă ot tam, Dumitru Băbană ot tam, și Radul ot Tohani, Cazura ot ham și Vladul Pei ot Bășenești, de în Fințești Călin sin Balei, Tiodor ot tam, și Ștefan ot Bășinești și Dema neguțătorul. Și peîntu mai devărată credință ne-am pus și iscăliturile mai jos și cu peceți. Acesta am scris.

Pis martie dni 6, leat 7164.

Dobre	Dragul	
Dumitru Năianul	Stan Năcincă	Călin
Dumitru	Radul	Cozma

Actul original, cu chirilice, stare bună, 9 semnături prin punere de deget, ca martori.

Inv. nr. 137.

DOCUMENTUL Nr. 6

Adecă eu Dima i Duca i Micul, feciorii Buei portariul ot Brănești ot sud Sac, scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credință la mâna dumnealui Constandin Căpitanului, feciorul Negului portarului ot Vaiddei, ot sud Prahova, ca să se știe când au fost în zilele lui Gligoraș Voivod că i-am vîndut dumnealui a noastră bătrînă și dreaptă moșie den Zmărci, den partea Toțescă, aleasă și înpietrită încă de părinții noștri. Însă să se știe semnele în lungul, den valea lui Voico până în Petra. Ales-am (?) despre Cricov, însă stănjeni 150 și stănjeni cite bani 16. Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, și cu știrea tuturor rudelor nostre ca să fie dumnealui această moșie ce scrie mai sus stătătoare, și cuconiilor dumnealui. Și cînd o am vîndut această

moșie și când am făcut acesta zapis, fost-au mulți boieri și oameni buni mărturie, anume Căzan Roșul ot Brănești, i Dumitru Brute vistieriu ot tam i Istratie biz ceauș ot tam i Manolie vtorie portariu, i Necula părcălabul ot Vizorești. i Stanciul feciorul popei ot Străoști. Și pentru mai adevărată credință ne-am pus și noi degetul ca să se crează.

Pis mesița aprilie, dni 20, leat 7160.

Eu Dima

Eu Duca

Act original, scris cu chirilice, starea bună, trei semnături prin punere de deget.
Inv. nr. 138.

DOCUMENTUL Nr. 7

Adecă eu Iane denpreună cu frate-mieu Preda, feciorii Nicăi lo-gofățul ot Tătulești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mână lui Neagoe și a fie-său Radului den saat den Podgoreani, precum să să știe că le-am vândut 240 de stăneni de moșie de câmp den Călmățuii până în marginea Sărătorilor în tufe, care moșie să chiamă Sutililea, care iaste alături cu moșia minăstirii Brebului pe din jos, însă stinjanul pe bani 24 care fac unghi 28 $\frac{1}{2}$,60. Și am luat acești bani toți gata și deplin în mânele noastre și o am vândut de bunăvoia noastră fără de nici o silă ca să le fie moșie dreaptă și fără de gilceavă. lor și feciorilor și strănepoților în veaci. Și la vânzarea aceștie moșii, fost-au mulți oameni buni mărturie, anume din Tătulești Albul postelnicul și din Podgoreani Dincă și Dan ot tam și Ivan otam și Manea sin Gheorghie ot Dălbăneani. Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am și noi mai jos iscăliturile și pe-cețile ca să se crează.

Pis dechemvrie 24 dni, leat 7170.

Iane iuzbașa

Preda

Albul postelnicul ot Tătulești mărturie

Dincă ot Podgoreani martur

Dan otam martor.

Act original, scris cu chirilică pe hîrtie obișnuită. Iane iuzbașa iscălește prin aplicarea inelului sigilar.

Inv. nr. 139.

DOCUMENTUL Nr. 8

Adecă eu Șerbu scris-am zăpisul miu ca să fie de mare credință la mână lui Drăghici sin ego Dobre, cum să se știe că i-am vândut moșie dela Smărcei, multă- puțină, cât să va alege za 4000 de bani gata și de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților și den sus și den jos. Și când am vândut, fost-au mulți oameni buni, uncheașul Bordea cel bătrîn și Aldea, i Mirco ceașul, i Todor Copeț, i Chiro Copeț, i Dobrin brat ego Mirco, i Baba iuzbașa. Și am scris Dumitru sin ego popa. Ventilă.

Pis mesița octomvrie, dni 7, văleat 7178.

Și am scris eu Șerbu mai jos, iar când va avea un fecior-miu putere să aibă a le da banii și ție moșia.

Eu Bordea
Eu Mirco
Eu Dobren

Eu Aldea
Eu Baba

Act original, pe hîrtie obișnuită, scris cu litere chirilice, patru iscălituri prin punere de deget — starea bună.

Inv. nr. 140.

DOCUMENTUL Nr. 9

Adică eu Căzan ot Brenești, împreună cu feciorii mei anume Fătul i Stan i Negol i Radol, scris-am al nostru zăpis, ca să fii de mare credință la mena la Copos și freți la Negoe ot Detecoiiu com să se știe că le-am vândut moșie de căinpo la Ciorani, care ocenă au fost a noastre de moșie de la Radul ot Ciorani, însă de în parte la ot Viiani de peste toată moșia, a treia parte, pe com scrie și cartea la Petro Vodă. Pentru că o am vândut-o pe bani gata 3025. Și o am vândut-o de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților mei. Și cînd le o am vîndut a- ceaastă moșie, pus-am și boiari mărtorei, anome Badea Ceoreînga ot Brenești i Drăghia ot tam, i Stan postelnicul ot Bodorești. Cernat spetarel ot Căloghereni. Dan Dalea ot Detcoiu i Manea ot Delbeneni, Ionași ceașul. Și pentru mai adevărată credeință pusu-ne-am degetele și iscăliturile ca să se crează, mai jos.

Pis mesița fevruarie dni 13, leat 7179.

Cazan
i Negol

Fătul
i Radol

i Stan

Act original, scris cu litere chirilice, stare bună.

Inv. nr. 141.

Adică eu Dobromir scris-am zăpăsul meu la mână lui Neagoe Podgoreanul și a fiș-ău Radului, precum să se știe că i-am vândut dumnealui, stâneni de moșie 20, însă stânenul po bani 60, în moșia care să chiamă Ciorăneanca, care merge din apa Prahovei până în Călmățui, precum merg și alte moșii. Și am vândut dumnealeor de-a noastră bună voie și cu știrea și întrebarea tuturor fraților noștri de moșie, ca să fie dumnealor moșie dreaptă și fără de gâlceavă, dumnealor și coconilor dumnealor ciți Dumnezeu le va dăru. Și cînd s-au vândut această moșie care scrie mai sus, mulți oameni buni și boiari care-își vor pune mai jos iscăliturile ca să crează. Și eu vînzătorul am iscălit mai jos să se crează.

Pis Lațco ot Cioceani. Ghenarie 10 dni, leat 7180.

Eu Dobromir

Eu Dobre Gârboveanu ot Ciorani martor

Az Borce iuzbașa ot Ciorani martor

Cornea ot Ceoceni

Si Minea cămărașul ot Gherghița

Costin Brezul otam martor

Si Mihai sin Cornii ot tam martor

Iane iuzbașa ot Tătulești martor

Si Radu Merlă ot Găiseani martor.

Original, cu litere chirilice, în l. română. Dobromir iscălește prin punere de deget. Iscălesc mulți martori. Starea actului bună.

Inv. nr. 142.

DOCUMENTUL Nr. 11

Adecă eu Drăgan feciorul lui Dobre Zmărceanul denpreună cu vărul meu Dumitru, feciorul lui Stan Zmărceanul, și cu Iane și Stan și Stoica, feciorii Bordii celui Mare, și Iancul și Dumitru și Andonie, feciorii Bordii celui Mic, și Badea socrul lui Drăghici și Stan și Simbotin, feciorii lui Ciocărlan și Coica zet Barăn. scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpă ca să fie de bună credință la mână dumnealui Constantin Bălăceanul vel agă, cum să să știe că ne-am tocmit cu dumnealui, de i-am vândut toate părțile noastre de moșie den Zmărciu ot sud... care moșie ne iaste și nouă de la moși și de la părinții noștri și de cumpărătoare din hotarul ce să chiamă Tuliceasca și din hotarul lui Moș și din hotarul lui Drăghici și din hotarul Feștelescăi. Însă toate hotarale aceste din hotar până în hotar, din câmp, din apă, din siliștea satului, din pădure, latul moșiei din hotarul domnesc al Drăneștilor până în hotarul

mănăstirii Brebului, și lungul moșiei însă hotarul Tulici și hotarul lui Moș din apa Cricovului până în Valea Istăului. Iar hotarul lui Drăghici, iară din apa Cricovului până în matca bălții Amarului și hotarul Feșteleascăi din piatra lui Alecsie până în valea lui Voico. Însă i-am vândut dumnealui de peste toate hotarările stăjeni 632, stănjenul pe taleri 1, bani 33, care fac peste taleri 790, însă moșia stearpă. Și am luat acești bani gata toți, în mânele noastre și i-am vândut dumnealui de a noastră bunăvoie, nesiliți de nimeni ca să-i fie dumnealui moșie și cuconilor dumnealui ohamnică în veci, să o stăpânească cu bună pace. Iar de ar fi vreo gîlceavă despre vreo parte să avem tot noi a o purta. Iar dumnealui să ție cu pace. Și i-am dat dumnealui toate cărțele și zapisele noastre ce am avut pre acele moșii, iar de se-ar mai găsi nescarea zapise să nu se crează. Și când am vândut această moșie dumnealui, fost-au cu știrea tuturor vecinilor noștri den sus și den jos. Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărtorie carii vor iscăli mai jos. Și pentru adevărată credință presupue-am și noi degetele în loc de peceți ca să se crează. Și am iscălit și am scris eu Cornescul cu zisa lor.

Pis martie 30 dni, leat 7190.

Eu Drăghici Zmărceanul

Eu Dumitrul

Eu Balea

Eu Iancul

Eu Iane

Eu Stoica

Eu Stan

Eu Dumitru

Eu Andonie

Eu Sămbotin

Eu Stan Ciocărlan

Eu Coica

Original, în l. română, cu chirilice, pe hîrtie obișnuită, format mare, cu chenar de flori la capul de sus — 7 iscălituri prin punere de deget și 5 semnături proprii.

Starea actului e bună.

Inv. nr. 143.

DOCUMENTUL Nr. 12

Adică eu jupăneasa Stanca Comisoaia denpreună cu fiu-meu Pană sin Costandin căpitanul ot Vaideei, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru să fie de bună credință la mîna dumnealui Costandin Bălăceanul vel agă, cum să se știe că am făcut cu dumnealui tocmeală, de i-am vândut dumnealui stăjeni de moșie 100, care moșie o au fost cumpărat soțul meu Constantin de la feciorii Buei și să chiamă hotarul Buia și este alături cu moșia dumnealui de la Zmărçiul, însă ne-a plătit dumnealui stănjănu pe bani 133, care fac taleri... Și am luat acești bani toți gata în mînile noastre, și i-am vândut dumnealui de a noastră

bunăvorie, nesiliți de nime, pentru că i s-au căzut dumnealui a cumpăra fiind alături de moșia dumnealui, să-i fie dumnealui moșie în veci neclătită, iar de ar fi vreo gâlceavă să avem a o purta noi, iar dumnealui să fie moșia cu pace, însă să știe și lungul moșiei din

Și i-am vândut dumnealui această moșie cu știrea tuturor rudelor noastre și a vecinilor. Și când am făcut această tocmeală, fost-au mulți boiari mărturie carii vom iscăli mai jos. Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am pecețile și iscăliturile mai jos ca să se crează. Și am scris eu Cornescu cu zisa lor.

Maiu 18 dni. leat 7190 (1682).

P. isc. Eu Stanca Comisoaia

Eu Pană sin Costandin căpitanul ot Vaideei

Grigorie vel logofăt mărturie

Barbul Milescu vel vistiar mărturie

Az Alexandru biv vel stolnic mărturie

Șarban vtori logofăt mărturie

Popa vel comis mărturie

Danciul vataf za aprozi mărturie

Șerban Cantacuzino vel cămăraș mărturie

Udrea cămărașul mărturie

Dumitrașco comisul mărturie

Cernica comisul mărturie ot Izvor

Original în l. română, cu chirilice, pe hîrtie obișnuită; format mare, cu înfloriri la început. Două iscălituri cu inel sigilar, restul, semnături proprii.. Între martori și Șerban Cantacuzino vel cămăraș.

Actul în stare bună, are și transcriere cu alfabet latin.

Inv. nr. 145.

DOCUMENTUL Nr. 13

Să se știe 12 boieri hotarnici ai boiarinului domnii mele Costandin vel agă, și ai Udrei cămărașul, și ai cumnată-sa jupînesei Stancăi cu fiu-său Paană, feciorul lui Costandin căpitanul ot Vaideei, și ai lui Dragomir Dorobanțul ot Ogreatin, boiarii anume Dumitru Fărmiță ot Gherghița i Toma ot Crângul i Radul Podgorianul i Neagoi iuzbașa ot Răsimnice i Măinea ot Scheai i Andronic ot tam i Tudor iuzbașa ot Vizorești i Necula ot Cioara i Mircea iuzbașa ot Scăiani i Dumitrașco ceașul ot Drăgănești i Dragomir iuzbașa ot Văleani i Șteful ot Runceani, ca să caute acești 12 boiari să aleagă și să hotărăscă moșia ce să chiamă Zmărciul ot sud Prahova să aleagă părțile de moșie câte au cumpărat boiarinul domnii mele, Costandin vel agă de la moșnenii de acolo, și câtă moșia va fi având Udrea cămărașul cu cumnată-sa ju-

păneasa Stanca Comisoaia cu fiu-său Paană, feciorul lui Costadin căpitanul ot Vaideei și Dragomir Dărăbanțul pre cărți și pre zapise ade-vărate. Și precum vor afla acești boeri cu ale lor suflete, mai pre de-rept așa să hotărască preste tot și să puie pietre și semne, precum iaste obiceiul și să facă și scrisoarea lor de hotărnicie ca să se știe seam-nele hotarului pre unde sânt din piatră în piatră și din semn în semn. Și zioa la sveta Troiță i ispravnic Bratul vtori portar, i ispravnic saam reci gospodsna-mi.

Pis mai 26 dni, leat 7190.

Io Șerban Voevod

milostieiu bojieiu gospodni

Pecetea domnească

Procit vtori logofăt.

Original românesc, cu chirilice, pe hirtie mică, obișnuită, cu iscălitura dom-nitorului și pecetea aplicată. Actul e în stare bună și este transcris și în litere latine.

Inv. nr. 144.

DOCUMENTUL Nr. 14

Adică eu Udre cămărașul sin Neagoe portarul ot Vaideei, den-preună cu cumnată-mea Stanca Comisoaia, care au fost jupîneasa lui Costandin căpitanul ot Vaideei, și cu nepotu-meu Pană, feciorul lui Costandin căpitanul, și cu nepoată-me Marica, jupăneasa lui Dumitrasco comisul Bărsăscul și cu vara mea Maria, fata lui Anton căpitanul, scriem și mărturisim cu acesta zapis al nostru ca să fie de bună cre-dință la mâna dumnealui jupân Costandin Bălăceanul vel agă, cum să se știe că ne-am tocmît cu dumnealui de i-am vîndut toate părțile noastre de moșie și de cumpărătură ce am avut la Smărciu ot sud Pra-hova din partea lui Vlădășel și din partea lui Moș stănjeni... Și ne-au plătit dumnealui stănjenul po bani... care fac taleri... Care părți ne-au ales pre toate zapisele noastre de moșie și de cumpărătură cei 12 boieri care au fost luați de dumnealui Costandin Bălăceanul vel agă și de noi. Și am vîndut noi această moșie ce scrie mai sus, de a noastră bunăvoie, nesiliți de nimeni, cu știrea tuturor vecinilor noștri din sus și din jos. Și am luat toți banii gata de la dumnealui în mînele noastre dinăntea celor 12 boieri. Asijderea și altă parte ce am avut noi din jos, aleasă, din ceste părți ce scrie mai sus, ce să chiamă Buiasca, stănjeni 150, afară de jupăneasa Maria, fata lui Anton căpitanul. Deci m-am sculat cu Udrea cămărașul, de am vîndut dintr-această parte, dum-nealui, stăjenul... po bani... iar stănjenii au vîndut cumnată-mea Stanca Comisoaia cu cuconii dumneaei mai denainte vreme. Iară dum-

nealui să ție această moșie ce scrie mai sus în veci, să-i fie dumnealui moșie stătătoare și cuconilor dumnealui căți Dumnezeu îi va da. Și la tocmeala noastră fost-au cei 12 boiari, care i-am luat noi pe răvașe domnești și alți boieri care să vor iscăli mai jos. Și i-am dat dumnealui toate cărțile și zapisele de moșie și de cumpărătoare ce am avut în mâinile dumnealui. Iar de s-ar afla vreo dată niscări cărți sau zapise, să nu se crează. Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit și am pus și pecațile ca să se crează. Și am scris eu Cornescul logofăt cu zisa dumnealor. Pis mesița iunie 15 dni, leat 7190.

P isc. Udrea cămărașul

P isc. Eu Stanca Comisoaia

P isc. Pană sin Costandin căpitanul

P isc. Dumitrașco comisul

P isc. Marica soțul meu

P isc. Maria fata lui Anton căpitanul ot Tătulești

isc. Radul Năsturel vel ban mărturie

Grigorie vel logofăt mărturie

Barbul vel vistiar Milescul mărturie

Papa vel comis mărturie

Șerban vtori logofăt mărturie

Az Tanasie Sărăcinescul vel armaș mărturie

Verso : Zapisul Udrii căpitanul cu părtașii lui de moșie de la Zmîrciu 7190.

Original în l. română, cu litere chirilice, cu 4 iscălituri prin inel sigilar, restul semnături proprii. Pe hîrtie obișnuită, format mare, dublă. La începutul actului che-nar de flori. Starea actului bună. Are și transcriere cu alfabet latin.

Inv. nr. 146.

DOCUMENTUL Nr. 15

Adică eu Mihul căpitan, ginerele Ghiormescului, scriu și mărturisesc cu acest zapis al mieu, ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupan Costandin Bălăceanul vel agă, cum să se știe că am făcut tocmeală cu dumnealui, de am vîndut toată partea mea de moșie ot Zmărciu, ot sud Prahova, care am avut și eu cumpărătură de la soacră-mea Lazarina, jupăneasa Ghiormescului, și partea ce am avut cu Udrea cămărașul, care s-au făcut peste tot stînjeni 50. Și mi-au plătit dumnealui stînjenul pe bani... care fac taleri... ca să-i fie dumnealui dreaptă moșie în veci, cu tot venitul, cît ar fi pre acel hotar, și cuconilor dumnealui căți Dumnezeu îi va da. Și am vîndut dumnealui această moșie de bunăvoie mea, nesilit de nimenia și cu știrea vecinilor din sus și din jos. Și mi-a făcut dumnealui plată deplin, de mi-au dat toți banii gata în mîinile mele, dinnaintea celor 12 boiari, cari sunt luați pe ră-

vașe domnești hotarnici. Și i-am dat dumnealui și toate cărțile și zapi-sele ce am avut pre aceste moșii, ca să-i fie dumnealui dreaptă moșie, să o stăpânească dumnealui în veci cu bună pace. Și la tocmeala noastră fost-au 12 boeri hotarnici și alți boieri, cari vor iscăli mai jos. Și pen-tru mai adevărată credință am iscălit mai jos ca să se crează. Și am scris eu Cornescul cu zisa lui.

Iunie 15 dni, leat 7190.

Pec. isc.

Mihul căpitanul

Verso : Zapisul Mihului de moșie ot Zmărciu de stânjeni 50.

Act original, cu chirilice, semnătura lui Mihiu cu inel sigilar. Documentul nu e semnat și de boieri cum scrie în act. Hirtie obișnuită, starea bună.

Inv. nr.. 147.

DOCUMENTUL Nr. 16

Noi 12 boiari cari am fost luați pre răvașul mării sale domnu nostru Io Șarban Voevod de dumnealui Constandin Bălăceanul vel agă și de Udrea cămărașul și de jupîneasa Stanca Comisoaia, care au fost jupă-neasa lui Constandin căpitanul ot Vaideei și cu fiu-său Pană și cu fie-sa Marica, jupâneasa lui Dumitrașco comisul Bărsescul și de Dragomir ot Ogretini, anume Dumitru Fărămiță din Gherghița i Toma ot Crăngu i Radul ot Podgoreani i Neagoe iuzbașa ot Răsimnice, i Măine ot Schei i Andonie de acolo, și în locul lui Tudor iuzbașa ot Viezurești fost-au Stanciul portarul ot Brănești i Necula ot Ciorani i Mircea iuzbașa ot Scăieni i Dumitrașco ceaușul ot Drăgănești și Dragomir iuzbașa ot Văleni i Steful ot Runceni, ca să căutăm și să alegem toate părțile de moșie ot Zmărciu ot sud Prahova, ce au cumpărat dumnealui Costandin Bălăceanul vel agă de la moșnenii de acolo, de la Drăghici, feciorul lui Dobre zmărceanul și de la văru-său Dumitru, feciorul lui Stan Zmărceanul și de la State i Iani i Stoica feciorii Bordii celui Mare, și de la Iancul i Dumitru i Andronie fecior i Bordi celui Mic și de la Bale iuzbașa, socrul lu Drăghici și de la Stan i Simbotin, feciorii lui Ciocărlan și de la alți părtași care au avut de la toți ca să le căutăm și să le alegem de către Udre cămărașul și de cătră Stanca Comisoaia, cumnata Udrii cămărașul și fiu-său Pană și fie-sa Marica, jupîneasa lui Dumitrașco comisul Bărsăscul și de către Dragomir de Ogretin.

Și am căutat și am adeverit pe cărți și pre zapise drepte și am găsit partea lui Drăghici cu văru-său Dumitru și cu toată ceata lor, care scrie mai sus din partea Tulici și din partea lui Moș și din partea lui Drăghici și din partea Feșteleascăi, stânjeni 632. Și am ales și partea Udrii cămărașului din partea lui Vlădușel și din partea lui Moș stânjeni 126. Și am ales și jupînesei Stancăi Comisoaia și fiu-său Pană și fie-sa Marica, jupâneasa lui Dumitrașco comisul Bărsescul din partea lui Moș și

din partea lui Vlădușel stânjeni 126 și partea lui Dragomir ot Ogretin din partea lui Vlădușel stăneni 103. Și s-au mai aflat partea Ghior-mescului, socrul Mihului căpitanul du peste toate părțile stânjeni 52. Și s-au ales și partea jupănesei Mariei, fata lui Anton căpitanul, vara Udrii căpitanul, din părțile Udrii cămărașului și a Stancăi Comisoaia stânjeni 12. Și s-au aflat peste toate părțile peste tot hotarul Zmărciului stânjeni 1051, care s-au tras moșie pe patru locuri și s-au luat de la lat și s-au pus la îngusturi, pentru că, așa am aflat mai cu dreptate cu sufletele noastre. Deci alegând toate părțile care au cumpărat dumnea-lui Costandin Bălăceanul vel agă de la moșnenii care sunt mai sus ziși. Într-aceia s-au sculat și dumnealui Udre cămărașul și dumneaei Stanca Comisoaia cu fiu-său Pană și cu fie-sa Marica, cu Dumitrașco comisul Bărsăscul și cu Dragomir ot Ogretin și Mihul căpitanul ginerele Ghior-mescului și cu jupâneasa Maria, fata lui Anton căpitanul, și au vândut și ei toate părțile lor, precum scriu mai sus, precum am văzut și moșnenii, însă stânjenul po bani 166, care s-au făcut peste toate părțile și cu a moșnenilor taleri 1313½. Și au vândut ei de a lor bunăvoie, nesiliți de nimeni, dinaintea noastră, și s-au luat toți bani gata în mânele lor. Și iar mai a vândut Udrea cămărașul și cumnată-sa Stanca Comisoaia, cu fiu-său Pană și cu fie-sa Marica, jupîneasa lui Dumitrașco comisul Bărsăscul, un hotar alătura pe din jos ce să chiamă Buiasca, aleasă din părțile cele din sus stânjeni 150, s-au sculat dumnealor cu toți și au vândut și acea parte dumnealui, Costandin Bălăceanu vel agă, ce scrie mai sus, stânjănul po bani 133, care fac taleri 150. Și au vândut dum-nealui de a lor bunăvoie, nesiliți de nime, dinaintea noastră și au luat toți bani gata în mânele lor. Deci noi împreună cu sluga mării sale, domnu nostru, Bratul al doilea portar, ne-am sculat de am lipit și acel hotar ce să chiamă Buiasca lângă moșia Zmărciul și am făcut să fie tot un hotar, și s-au făcut peste tot stânjeni 1201, cu taleri 1463½ — 33, și am împietrit de către Afumații cei Mici pe din jos și de către alte moșii din apa Amarului până în apa Cricovului. Și din sus iar am împietrit din apa Amarului alătura cu moșia Gorgănașului și de către alte moșii până în Bucoviel, până unde să împreună cu moșie a Drăgă-neștilor, d-eci pre Bucoviel în jos până în gura Bucovielului și de acolo drept la capătul piscului tot pe drumul cel bătrân prin tufe pre la puțul lui Opriș pe drum, până la puțul Dălogii, în apa Cricovului, pre hotarul cel vechiu al Drăgăneștilor, pentru că așa am aflat noi, cu sufletele noas-tre, pe cărțile cele vechi și drepte, pre hotarele cele bătrâne. Drept acei am dat și noi această scrisoare a noastră dumnealui Costandin Bălă-ceanul vel agă ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veci neclă-tită și cuconilor dumnealui cîți Dumnezeu îi va da, ca să o stăpânească în veci cu bună pace. Și am luat toate cărțile și toate zapisele de la toți moșnenii ce au avut și le-am dat toate în mânele dumnealui Costandin Bălăceanul vel agă. Iar de s-ar afla vreodată niscare zapise sau cărți la cineva să nu se crează. Și pentru credință adevărată pusu-ne-am toți iscăliturile și pecețile mai jos ca să se crează. Pis Cornescul logofătul cu învățatura dumnealor.

P. isc. Eu Dumitru Fărimiță
Eu Toma ot Crăngu
Eu Radul ot Podgoreani
Eu Neagoe iuzbașa ot Rasimnici
Eu Măinea ot Schiei
Eu Dumitrașco ceașul ot Drăgănești
Andronic ot Schiei
Stanciul portarul ot Brănești
Necula ot Cioară
Eu Mircea iuzbașa ot Scăiani
Eu Șteful ot Runceani
Az Dragomir iuzbașa sin Cernica vornicul.

Original în l. română, cu chirilice, pe hîrtie obișnuită, format mare, coală dublă, scrisă pe 2 fețe cu înflorituri la început, semnăturile originale ale celor 12 boieri și cu inele sigilare.

Actul în stare bună.
Inv. nr. 149.

DOCUMENTUL Nr. 17

Adică eu Marica fata lui Costandin căpitanul ot Vaideei, jupăneasa lui Dumitrașco comisul Bărsăscul, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu, să fie de bună credință la mîna dumnealui Costandin Bălăceanul vel agă, cum să știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut toată partea me de moșie din Zmărciu ot sud Prahova, care au fost cumpărată de tată-miu și mi-au fost dată mie de zestre cu tot venitul din câmp, din apă, din săliștea satului, din pădure și cu tot venitul, însă stînjeni 120. Și mi-au plătit dumnealui stînjenu po 166. Și iar am mai vîndut dumnealui și altă parte de moșie din partea Bui, care este alătura din jos de hotarul Zmărciului, stînjeni 75, stînjenu po 133, care iar este dată de zestre de la tată-mieu Costandin căpitanul. Și i-am vîndut dumnealui această moșie care mai sus scrie, de a mea bunăvoie, de nimeni silită, cu știrea fraților mei și a tuturor rudelor mele. Și am luat de la dumnealui toți banii gata în mînile mele să-i fie dumnealui dreaptă cumpărătură în veci, și cuconilor dumnealui. Și i-am dat dumnealui toate zăpisele cele bătrîne în mîna dumnealui. Și cînd am făcut acest zăpis, s-au prilejit mulți boieri mărturie carii să vor iscăli mai jos. Și pentru mai adevărată credință ne-am pus pecetea mai jos ca să se crează. Și am scris eu Cornescul cu zisa lor.

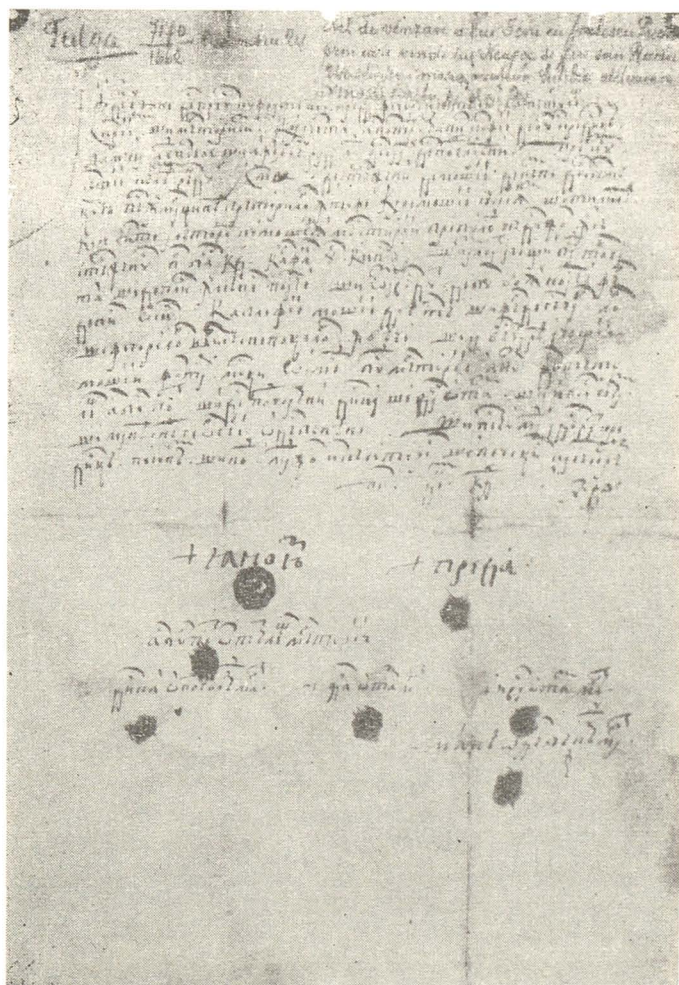
Iulie 15 dni, leat 7190.

P. isc. Eu Marica fata lui Costandin căpitanul din Vaideei.
isc. Eu Dumitrașco comisul Bărsescul sin păharnicul Bărsescul martor

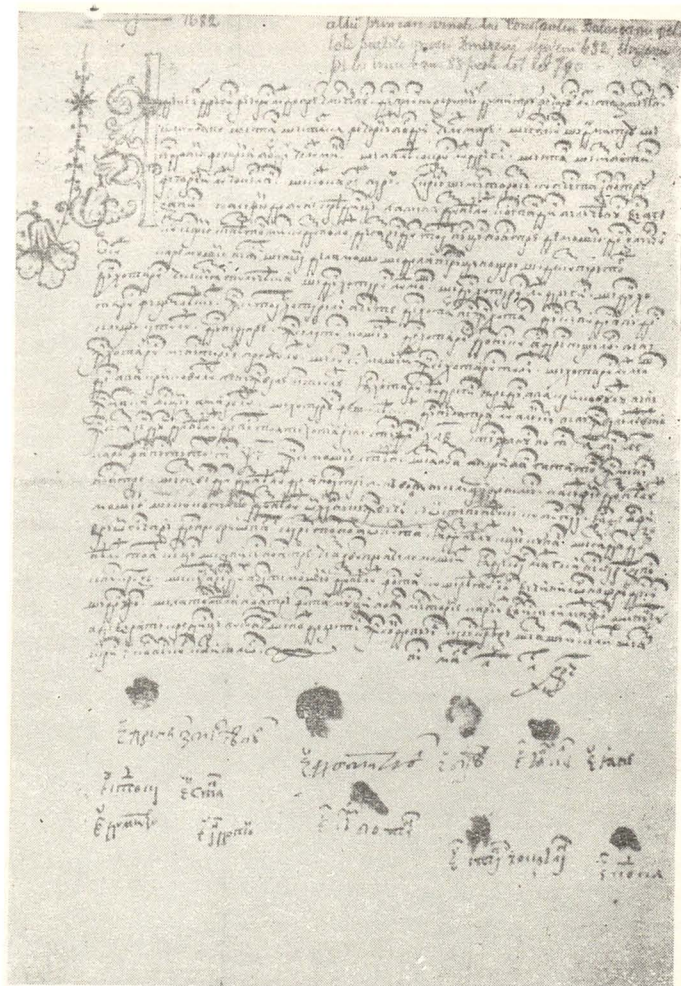
Verso : Zăpissul jupînesei Măricăi Comisoaia pentru moșia de la Buia.

Original în l. română, cu chirilice, semnătură cu inel sigilar și iscălitura proprie a martorului, comisul Bărsescu — Hîrtie obișnuită, format mare, coală dublă, cu înflorituri la început.

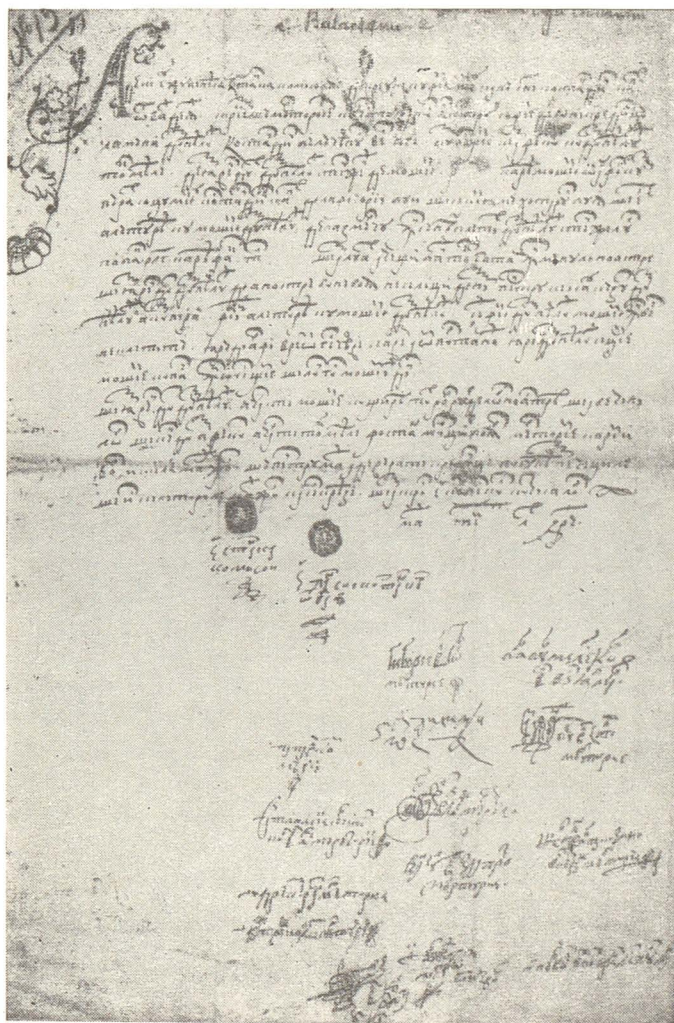
Starea bună.
Inv. nr. 148.

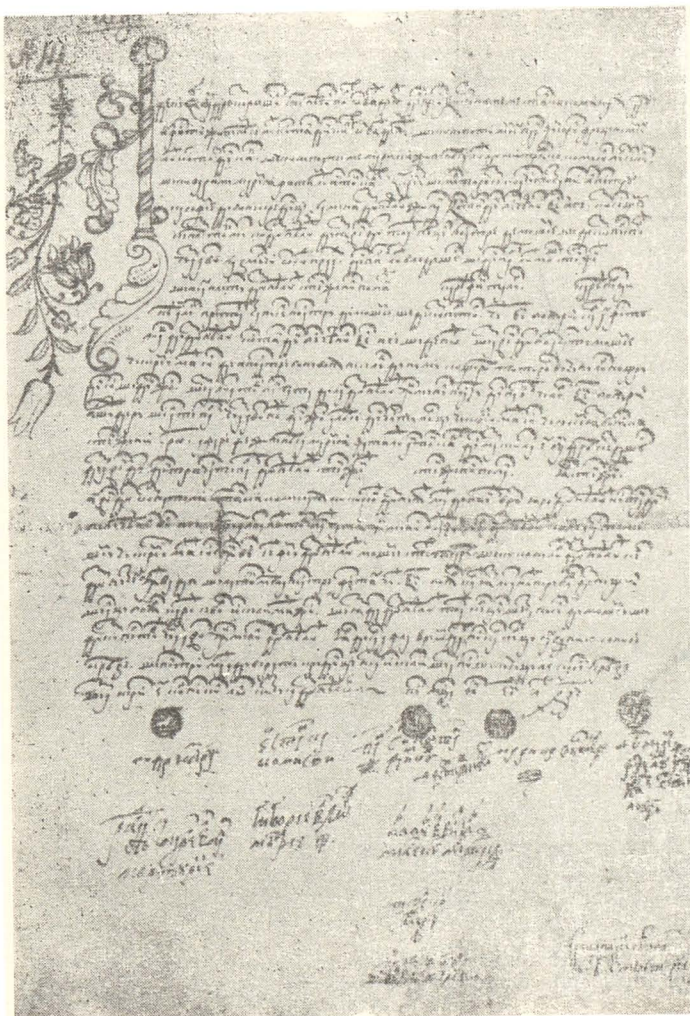
Actul din 24 decembrie 1662 prin care Iane și fratele său Preda vind lui Neagoe și fiului său Radu din Podgoreni 24 stînjeni din moșia Sutilila

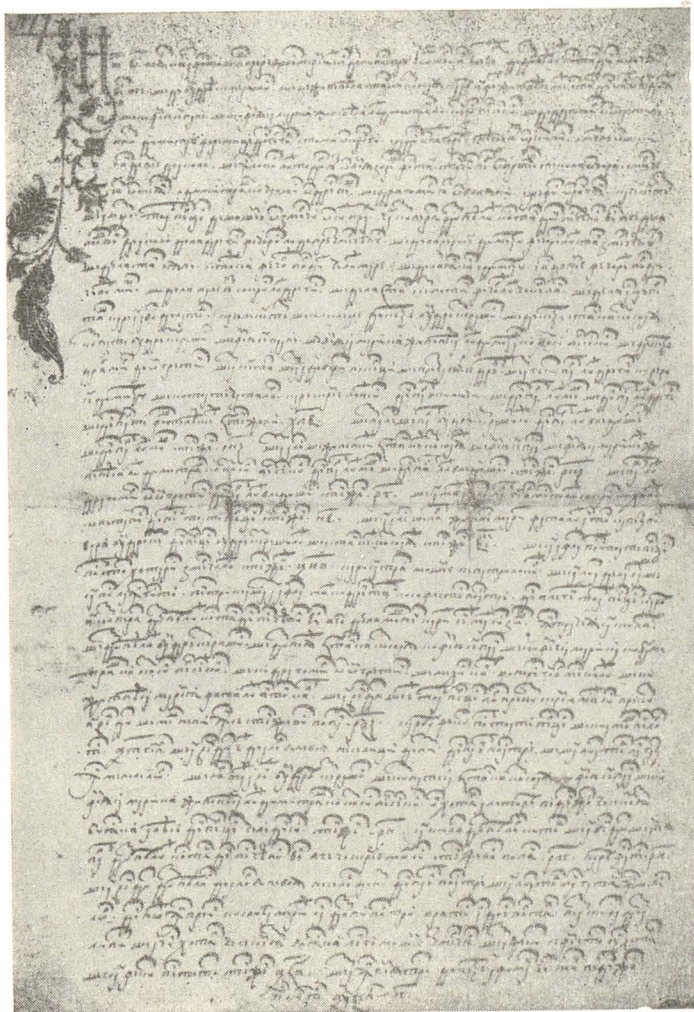
Zăpădă prin care Drăgan, feciorul lui Dobre Zăpădă și alți moșneni din Zăpădă vând aghi Constantin Bălăceanu 632 stinjenii moșie

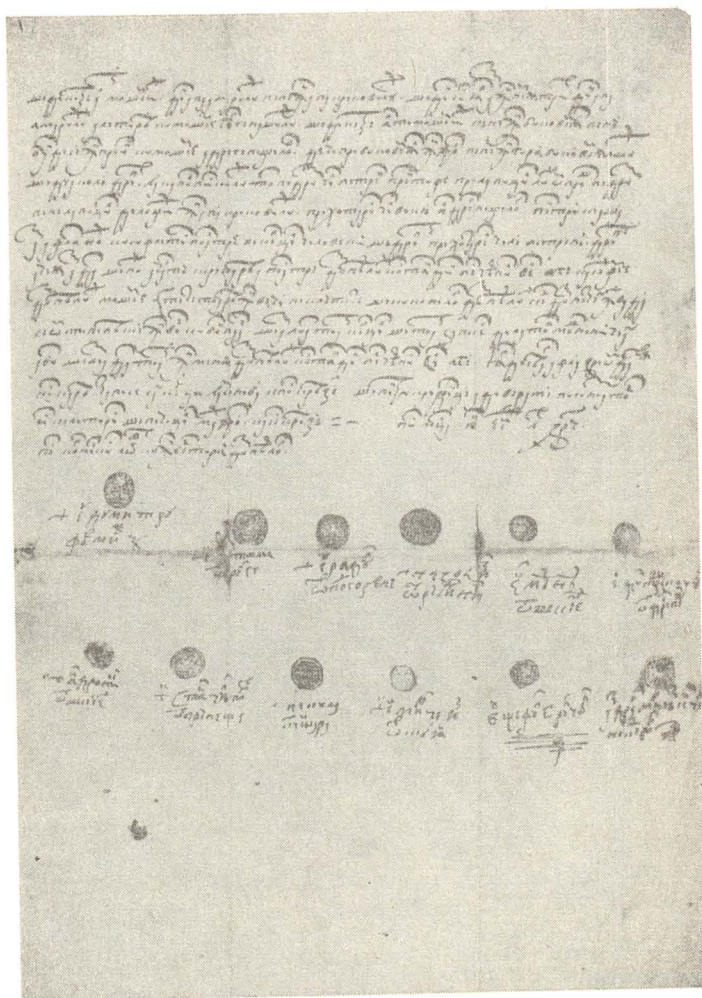
Zapisul din 18 mai 1682 prin care jupineasa Stanca Comisoaia vinde agăi Constantin Bălăceanu 100 stinjeni moșie din satul Zmîrciu

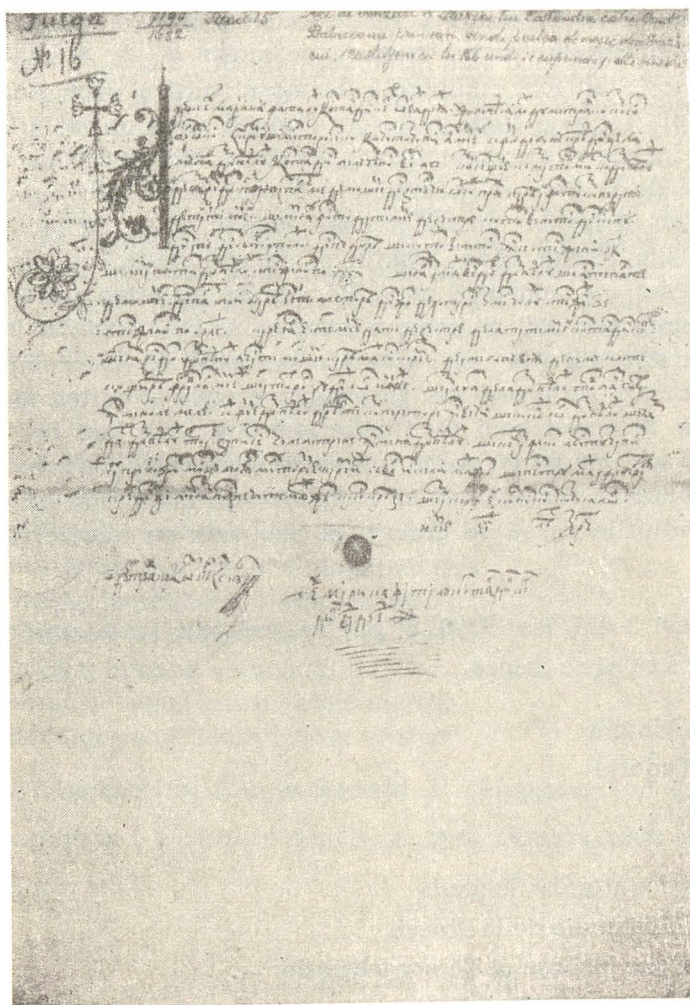
Zapisul din 15 iunie 1682 prin care Udrea cămărașul, cum-nata-sa Stanca Comisoaia și alte rude vînd agăi Constantin Bălăceanu părțile de moșie din Zmirciu

Cărtea de alegere prin care cei 12 boieri delegați de domnitorul Șerban Cantacuzino delimitează părțile de moșie cumpărate de aya Constantin Bălăceanu în moșia Zmîrciu (Fulga)

Semnăturile pe cartea de alegere

Zapisul din 15 iulie 1682 prin care Marica, fiica lui Constantin Căpitanul din Vaidei, vinde jupînului Constantin Bălăceanu, vel agă, partea ei de moșie de 100 stinjeni în Zmirciu (Fulga)

Adică eu popa Mateiu împreună cu frate-mieu Pană i Sima i Tudora preteasa popei lui Efrem den Trășor, scris-am acesta zăpis al nostru, ca să hie de bunăcredință la mână Radului den Podgoreani, cum să se știe că i-am vândut partea noastră de moșie de la Afumăciorii cei Mici, care moșie au fost cumpărată de moșul nostru popa Roman însă din partea lui Stanca a treia parte din Hraană până în calea Slătioarei și în siliște loc de casă, drept bani gata, bani 520. Și iar au cumpărat popa Roman de la Stan un pământ pre coastă, altul pre luncă, drept bani gata 320. Și iar au cumpărat popa Roman ocină de la Stoica din Afumăciorii din Hrană până Amarul și cu apa Bălții po drept bani gata 400. Și iar au cumpărat popa Roman de la Balea pământul 1 și rozor 1 za bani gata 220. Și o am vândut ca să-i fie Radului Podgoreanului moșie stătătoare în veci, aceste moșii care au fost cumpărate de popa Roman, care scriu mai sus. Însă precum scrie și cartea răposatului Mihnii Vodă. Și acești bani carii scrie mai sus, i-am luat toți în mână noastră. Și o am vândut cu știrea tuturor moșnenilor de a noastră bună-voe. Și la vânzarea aceasta fost-au mulți oameni buni, care își vor pune mai jos iscăliturile ca să se crează. Și am scris eu Vladiel Diiacnul cu zisa lor.

Pis august 3 dni, leat 7190. Și pentru mai adevărată credință pusune-am mai jos ca să se crează.

Eu popa Mateiu

Eu mo. Tudorie

Eu Pană

Eu Sima

Eu Mircea martor ot Scăiani

Eu popa Costandin de la Ploești

Eu Gheorghe iuzbașa ot Tărșor mărturie

Eu Drăghici sin Mircii ot Scăiani

Verso : Zăpis de cumpărătoare de moșie de la Afumăciori de la popa Mateiu și de la preteasa popei Efrem.

Act original, în chirilice, pe coală dublă, obișnuită. Patru semnături prin punere de deget și trei proprii. Starea actului bună.

Inv. nr. 150.

Adică eu Calotă iuzbaşa, fecior jupănesei Negăi ot Boziiani scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credinţă, cum să se ştie, că am vândut eu Liicăi abagiul şi fraţine-său lui Dumitru, parte mea de moşie de la Gorgănaşu, însă stânjeni 130. Şi am tocmit stânjănul po bani 133. Şi mi-au dat dumnealui aceşti bani, care sunt mai sus zişi, toţi în mână mea, care au făcut taleri 130. Şi o am vândut eu de a mea bunăvoie, partea mea de în hotar până în hotar, pecum merge moşia, cu ştirea fraţilor mei de moşie şi a verilor mei. Şi am pus zi pentru o lonă cine se ar scola de în fraţii au de în verii mei până la zi, să aibă a-şi scoate moşia, căci eu Calotă, iuzbaşa, am întrebat pe fraţii mei şi pe verii mei de moşie, iar nescotând-o până la zi să o aibă a stăpăni, Liica abagiul şi cu frate-său Dumitru, care scrie mai sus. Şi când am făcut acest al meu zapis, fost-au mulţi boieri mărturie, care vor iscăli mai jos ca să se crează. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am pus mai jos pecetea şi iscălitura ca să se crează. Şi am scris eu Ivan logofătul cu zisa lor.

Pis august 11 dni, văleat (anul) 7199.

isc. Eu Calotă iuzbaşa ot Boziiani

Az Buzinca brat ego Calotă

Eu Radul Căpitanul brat ego Calotă

Eu Udrişte Burdule ot Crăngul martor

Neagul logofătul ot Ploeşti martor

Eu Zarosche ceaşul ot Ploeşti, martor

Eu Stan Frencul otam martor

Eu moşu Dinu Ceaşul otam martor

Eu Gligorie bărbiiarul otam martor

Verso : Zapisul lui Calotă iuzbaşa ot Gorgănaşi sud Săcuiani.

Act original, în l. română, cu chirilice, pe hîrtie obişnuită, coală simplă — stare bună.

Inv. nr. 151.

DOCUMENTUL Nr. 20

Adică eu Radul za spătărei împreună cu jupăneasa mea şi feciorii mei, anume Stoian i Niculai i Trandafir, scris-am zapisul nostru ca să fie de bună credinţă la mână dumnealui jupănul Dumitru abagiu din Bucureşti şi a fraţi-ne-său Liicăi, cum să se ştie că eu de bunăvoea mea, am făcut tocmeală cu dumnealor de le-am vândut o moşie care să chiamă Gorgănaşul, însă stânjeni 110, stânjenul po bani 133, care fac taleri 110. Şi am luat aceşti bani toţi gata în mână mea. Drept acela şi eu am dat acest zapis al nostru la mână dumnealor, ca să stăpânească această

moșie cu bună pace, de către frații mei și de către toți vecinii mei și alte rudenii ale mele, dumnealor și cuconii dumnealor cîți Dumnezeu le va da. Pentrucă am vîndut dumnealor această moșie ce scrie mai sus din bunăvoia noastră, nesiliți de nimeni, cu știrea fraților mei și cu știrea vecinilor mei și din sus și din jos, ca să-i fie dumnealor moșie ohavnică în veci. Și cînd s-au făcut această scrisoare fost-au mulți boiari mărturie, care vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus iscăliturile mai jos ca să se crează. Și am scris eu Negoită logofătul cu zisa și învățătura lor. Mesița aprilie 14 dni, leat 7204.

isc. Eu Radul căpitanul
Eu Voico
Eu Stoian
Necula
Eu Trandafir
Badul ot Fințăști martor
Eu Stan iuzbașa martor
Eu Badea Ceașul martor

Verso : Zapisul Radului căpitanul de vînzarea moșiei de la Gorgănași.

Act original, în l. română, cu chirilică, pe hîrtie obișnuită. Stare bună.
Inv. nr. 152.

DOCUMENTUL Nr. 21

Adecă eu Ion împreună cu frate-meu Baico, dat-am zapisul meu la mîna dumnealui vîtafului Negului, precum și se știe că i-am vîndut moșia de la Călmățui, care moșie este împreună cu Statonie. Și am vîndut de a mea bunăvoie ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare, însă stînjăni 40, stînjănul $\frac{1}{2}$ lei să-i fie dumnealui moșie stătătoare. Și mi-au dat acum nainte taleri 10.

Aprilie 5 dni, leat 7217.

Eu Ion
Az Gligorie logofătul martor
Șteful paharnicul martor

Act original, românește cu chirilică, pe un sfert de coală din hîrtia obișnuită.
Inv. nr. 153.

AL UNGROVLAHIEI GRIGORIOS ADEVEREZ.

Cu acest zăpis ađeverim la prea cinstită mână dumisale Dimitrache Ghica biv vel ban ca să-i fie spre ađeverință și de știință tuturor ciți să cuvin a ști că avînd sfînta mănăstire Brebu la sud Prahova o moșie ce acum să chiamă la Baraictaru, din care hotar o samă de pămînt se ascute cu îngustare către răsărit, înjugată alătura cu moșia Fulga a dumisale, însă dumisale banului trebuinceoasă, iar mănăstirea era fără de folos, fiind vatra satului Fulga acolea aproape lângă acea îngustă parte și neavînd sfînta mănăstire nici o vie, am arătat trebuința sfîntei case către prea sfîntia sa părintele mitropolit și dumisale biv vel stolnic Dimitrache episcopul spitalului ot sfeti Pandelimon, unde mănăstirea Brebul este metoh, și prin știrea prea sfîntiei sale și a dumisale, am mers însumi la dumnealui banul și ne-am așezat pe schimbu, dînd eu dumisale acea netrebuincioasă parte din hotarul Baraictaru, iar dumnealui au dat mănăstirii 11 pogoane de vie roditoare în sud Saac din dealul Bucovului pe piscul văii lui Gratie, care s-au cumpărat de dumnealui de la cuviosul igumen Misleanu, chir Macsim, drept taleri patru sute patruzeci, dîndu-mi și mie taleri 110, din care și eu am întors Misleanului pe lucrul vii de primăvară dintr-acest următor an, taleri 30, iar taleri 80 i-am luat gata în mănecile mele. Pe care bani și chiar Maxim egumenul au cumpărat pe seama sfîntei mănăstiri Misli alte vii în dealul Țintii, sud Prahova, precum se arată la zăpisul de vînzare ce au dat dumisale lanului și dumnealui l-au dat la noi. Însă să se știe și starea părții de moșie ce am dat-o schimb dumisale, în lat masă stănjeni 285 și în lung stănjeni 2000. Iar începerea lungului să se știe de către răsărit din malul cel mare ce este cu vâlcea și cu sarătură și în malul cu cruce de piatră, pusă în zilele mării sale răposatului Costandin Vodă Brâncoveanu, unde acolo era capul aceștii moșii. De acolo are a să urma starea acestui schimb în sus către apus cu lungul acestor 2000 de stănjeni până într-o movilă mică ce este în capul rămasei moșii Bairactaru a sfîntei mănăstiri, iar nu până în movila cea mai mare, care este chiar la mijlocul rămasei moșii a mănăstirii ci, precum zicem numai până în movila cea mică, ce este între 2 movile : una ce se zice a Bugăi, după moșia Fulga a dumisale și între movila cea mai mare din mijlocul rămasei moșii a sfîntei mănăstiri. Drept aceia să știe și să stăpînească dumnealui și tot neamul dumisale acest schimb cu bună pace, întărind acest zăpis cu însuși iscălitura mea și cu credința prea sfîntii sale părintelui mitropolit și a dumnealui episcopului. 1781.

(s) Isaia egumen Brebu

(s) M : biv vel stolnic mărturie

Și am scris eu Nicolae logofătul cu zisa părintelui igumen Isaia și mărturie.

Act original, în românește, cu chirilică, pe hîrtie simplă, coală dublă, scris pe două pagini.

Starea bună.

Inv. nr. 154.

Adecă eu Preda Podgoreanul dat-am zapisul meu la cinstita mână dumnealui Dumitrache Ghica biv vel ban, precum să se știe că avînd eu moșie dinpreună cu dumnealui polcovnicul Manolache sin Filip portarul și cu dumnealui Pîrvul sin Sandul biv vel vameș, ce să numește Sutilila i Ciorăneasca, care să poroclește acum Tufele lui Frone, și această moșie este în sud Saac și am vîndut dumnealui stînjănul po talere 1, însă stînjării 82, care fac talere 82, adică optzeci și doi, însă a treia parte ce este a mea am vîndut dumnealui. Și dumnealui să o stăpînească cu bună pace de cătră tot neamul meu, dumnealui și coconii dumnealui, cîji Dumnezeu îi va dărui. Și cînd am făcut acest zapis au fost și alți boiernași care să vor iscăli martori. Și eu pentru mai adevărată credință m-am iscălit cu mîna mea ca să se crează.

1782, aprilie 18.

(s) Preda Podgoreanu adeverez.

(s) Iordache căpitanul ot Grădiște martor

Verso : Zapisul logofătului Predei Podgoneanu de moșia Tufele lui Frone.

Act original în l. română, cu chirilice, pe hîrtie obișnuită, coală dublă, scris pe o singură pagină.

Starea actului bună.

Inv. nr. 155.

DOCUMENTUL Nr. 24

Adică eu Pîrvul sin Sandul biv vel vameș, dat-am zapisul meu la cinstita mîna dumnealui Dumitrache Ghica biv vel ban, precum să se știe că avînd eu moșie în sud Saac de frați, dinpreună cu dumnealui polcovnicul Manolache sin Filip portarul și cu dumnealui logofătul Preda Podgoreanul, am vîndut dumnealui a treia parte a mea însă stînjeni 82, stînjănul po taleri $1\frac{1}{2}$, care fac 123, adică o sută două zeci și trei, care moșie se numește în zapisele cele vechi Sutilila i Ceorăneasca, iar acum să poroclește Tufele lui Frone și merge din Joloji pînă în apa Călmățuiului și pe din sus să hotăraște cu moșia mănăstirei Brebului și pe din jos să înjugă cu moșia lui Scuipici. Deci dumnealui și cuconii dumnealui, nepoți și strănepoți cîji Dumnezeu îi va dărui. Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos.

1782, aprilie 24.

(s) Pîrvul Sandul biv vel vameș adeverez.

Act original, românește, cu chirilică, pe hîrtie obișnuită, coală dublă, scris pe o singură pagină. Starea actului bună.

Inv. nr. 156.

Adeverez cu acest credincios zapis al meu la cinstita mîna dumnea-lui Dumitrache Ghica biv vel ban, precum să să ştie că avînd eu o moşioară anume Sutilila i Ciorăneasca, ce să porocleşte acum Tufele lui Fronea, pe lîngă moşia dumisale Ruşi de stînji 82, adică optzeci şi doi, a treia parte din toată moşia, partea mea, şi neputînd-o căuta, fiindu-mi depărtată de casă, de a mea bunăvoină o am vîndut dumisale stînji po taleri unul, care fac taleri optzeci şi doi. Şi aceşti bani i-am primit toţi deplin în mîna mea, care moşie o am avut şi eu de la frate-meu — Ilie. Şi merge lungul ei despre apus de la Zăloji spre răsărit pînă în apa Sărături. Şi pe de o parte să hotărăşte cu moşia dumisale Ruşi cum am zis mai sus, iar pe de altă cu moşia Ciorani a dumnealor boierilor Brezoeni. Drept aceia să stăpînească atît dumnealui cît şi coconii dumnealui, nepoţi, strănepoţi cîţi Dumnezeu îi va dărui, cu bună pace de către mine şi tot neamul meu. Şi pentru întemeierea stăpînirii am iscălit atît eu cît şi alte mărturii după cum să fie ca să fie neclătit în veci.

(s) Manolache polcovnicul vînzător

Şi am scris eu Neagul logofătul cu zisa domnului polcovnicului Manolache şi martor.

Act original, în româneşte cu chirilică, pe hîrtie obişnuită, format mare. Starea actului bună.

Inv. nr. 157.

DOCUMENTUL Nr. 26

Dăm zăpisiul nostru la cinstita mîna dumnealui biv vel clucer Iancul Rale, precum să se ştie că avînd şi noi parte de moşie în hotarul Gorgă-naşu ce-i zice acum Țițeica în sud Saac, de-a valma cu mătuşa noastră d-ei Safta Furduiasca care hotar după sineturile ce avem şi se află acum la mîna mătuşei năstre să vede a fi de nouă sute stînji şi ni se cuvine nouă pe jumătate patru sute cinci zeci stînji, aceşti stînji sau cîţi ni se vor alege la măsurătoare, partea noastră pe jumătate din tot hotarul, o am vîndut statornică d-lui mai sus numitului boier stînji po taleri optzeci şi ne-am primit toţi banii deplin pe suma acestor stînji. Drept aceia să o stăpînească d-lui ohamnic în veci, cum şi moştenitorii d-lui în linişte, atît de către noi cum şi de către toate rudele noastre, fiindcă după orînduiala pravilei pămîntului, am făcut cunoscută această vînzare la toţi cîţi au protimisis de răscumpărare şi s-au iscălit mai jos. Iar sineturile acestei moşii ne îndatorăm a le da dumnealui în copie

adeverite de către judecată dupe cele adevărate, care urmează a rămănea la mîna mătușei noastre. Și spre încredințare ne-am iscălit împreună cu toți frații noștri.

1828, martie 7.

- (s) Costandin Tigveanu vînzător
- (s) Petrache Tigveanu vînzător
- (s) Nicolae Tigveanu adeverez
- (s) Ștefan Tigveanu adeverez
- (s) Grigore martor
- (s) Constandin martor
- (s) Marg. Drăgănescu martor
- (s) Safta Furduiasca adeverez
- (s) Constandin Lerescu biv clucer za arie adeverez
- (s) Alecu Furduiescu adeverez
- (s) Gheorghe Furduiescu adeverez.

Arătîndu-mă cu acest zăpis de cumpărătoare la epistatul casei mării sale lui Vodă ca să ni-l iscălească după pravila pămîntului ca o răzașă ce este această moșie ce am cumpărat cu moșia Fulga a mării sale lui Vodă și nu au primit, cunoscînd eu dar însu-mi căderea protimisului ce are a o răscumpăra, mi-am primit înapoi toți banii ce se arată într-acest zăpis pe patru sute cincizeci de stînjeni, ce și eu am răspuns vînzătorilor și de acum înainte rămîne bună stăpînă pe acești stînjeni casa mării sale lui Vodă și am iscălit.

1828, aprilie 4.

(s) Ioan Rale adeverez.

Actul original în l. română, cu chirilică, pe coală obișnuită, dublă.
Starea bună.

Inv. nr. 158.

DOCUMENTUL Nr. 27

Dăm zăpisul nostru la cinstita mîna d-lui biv vel clucer Iancul Rale, precum să se știe că avînd eu parte de moșie în hotarul Gorgănașul ce-i zice acum Țițeica în sud Saac, de-a valma cu nepoții mei Tigveni, Costache și Petrache, care hotar după sineturile ce avem și să află acum la mîna noastră se vede a fi de una mie o sută patruzeci stînjeni și mi se cuvine și mie pe jumătate-cinci sute șaptezeci stînjeni ; acești stînjeni sau cîli ni se vor alege la măsurătoare, partea mea pe jumătate din tot hotarul o am vândut-o statornică dumnealui mai sus numitului, stînjenul po 4

taleri optzeci și mi-am primit toți bani deplin pe suma acestor stânjeni. Drept aceea să o stăpînească dumnealui ohabnic în veci, cum și moștenitorii dumnealui în liniște, atît de către mine cît și de către copiii mei, cum și de către toate rudele noastre, fiindcă după orînduiala pravilei pămîntului am făcut cunoscută această vînzare la toți cîți au protimisit de răscumpărare și s-au iscălit mai jos. Iar sineturile aceștii moșii atît de partea mea cît și a nepoților mei Tigveni fiind la mine i le-am făcut teslim în mină dumnealui. Și spre încredințare neștiind carte, am pus pe fiii miei de m-au iscălit împreună cu dînșii.

1828, martie 20.

Safta Furduiasca slugereasa, vînzătoare.

(s) Alexandru Furduescu vînzător

(s) Gheorghe Furduescu vînzător

Luxandra Piteșteanca adeverez.

Act original, l. română, cu chirilice, pe hîrtie obișnuită, coală dublă, scris pe două pagini. Stare bună.

Inv. nr. 159.

DOCUMENTUL Nr. 28

Fiindcă asupra vînzării moșiei Țițeica din sud Saac, partea fraților mei șia verilor Costache și Petrache, Tigveni, făcîndu-mi-se cunoscut căderea protimisului, ca ori să iscălesc zapisul vînzării sau să urmez răscumpărarea, și mie nefăcîndu-mi trebuință, m-am lepădat de căderea răscumpărării. avînd cumpărătorul a-și stăpîni moșia în pace și nesupărat precum și despre celelalte rude, asemenea și despre mine. Și pentrucă în zapisele vînzării am urmat a fi și iscălită după cum celelalte rude, dar pentru că neîntîmplîndu-se zapisele a fi față, am dat această adevărînță a fi la mîna cumpărătorului. întocmai ca și a mea iscălitură. puînd pe însuși soția mea de m-au iscălit.

1828, martie 31.

(s) Anastasia Rale

(s) Ion Ralea, soț numitei

Însuși cei în dosul acestei adevărînțe iscăliți, viînd înaintea noastră ne-au arătat că de a lor bunăvoie s-au lepădat de protimisul răscumpărării acestei moșii printr-acest înscris, și după rugăciunea ce ne-au făcut, am adevărit și noi, spre a-și avea urmarea întocmai.

1828, martie 31.

(s) Ioan Rale

(s) Luchi Mavrodin, condicar.

Act original, românește, cu chirilică, scris pe 1/4 coală pe 2 părți — hîrtie obișnuită. Stare bună.

Inv. nr. 160.

În urma venirii d-lui Zamfirache Rădulescu, condicarul cinstitei episcopii al casii răposatului întru fericire domn Grigorie Dumitru Ghica voievod chemându-ne pe noi cei mai jos arătați hălăditori în satul Fulga și după întrebarea ce ne-au făcut că, adică în ce chip au curs stăpînirea acestei moșii din vechime despre Ciorani de Sus, ce se învecinește cu această moșie Fulga, arătăm că despre apus din piatra care este despărțitoare într-această moșie de către moșia Brebu și Ciorani, merge stăpînirea acestei moșii drept la movila de lîngă Sărătură unde să și isprăvește Cioranii, iar Fulga trece înainte pînă în Amarul. Pe care această linie de la moviliță în jos se află pietri pînă la capul moșiei, iar acum după hotărnicia ce au făcut dumnealui medelnicerul Ioan Giurescu, vedem că această pomenită piatră despre apus i-au strîmbat-o din linia ei, așezîndu-se cu căutătura în moșia Fulga, înțelegîndu-să că au luat drept temei o piatră mică, ce cade înlăuntru acestei moșii și pe care d-lui au socotit-o drept hotar. De aceea, după știință ce avem, arătăm în frica lui Dumnezeu acestea de mai sus zise pentru vechea stăpînire, cum și pentru pomenita piatră cea mică că noi nici odinioară n-am pomenit-o de hotar, ci o piatră aflată acolo după întimplare. Aceste doar știm pentru care și mărturisim.

1838, februarie 9.

Ioan Herghelegiul, bătrînul de ani 96

Serban Corciu, bătrînul de ani 92

Act original, în l. română cu chirilice, scris pe hîrtie obișnuită, pe 2 pagini din coală dublă.

Starea bună.

Inv. nr. 161.

DOCUMENTUL Nr. 30

Primind oțnoșenia Preziđenției voastre cu nr. 2639 și copia poruncei cinstitei Marei Logofetii și copia oțnoșeniei cinstitei episcopii casei răposatului întru fericire domnul Grigore Ghica Voievod, în pricina mutării hotarului despărțitor dintre moșia Fulga și Ciorani a d-nei paharnicesei Elenca Crețulească de către hotarnicul d-lui medelnicerul Giurescu, pentru care sint eu pohtit a merge la fața locului și față cu epistatul moșiei Fulga și cu oameni bătrîni, atît din satul Fulga, ai casei răposatului domn, cît și din satul Ciorani, să fac cercetare a se dovedi de unde s-au scos acea piatră de hotar de medelnicerul Giurescu, hotarnicu, care piatră să se ia de unde s-au pus și să se așeze iarăși la locul ei unde

au fost, luînd înscris atît de la epistat cît și de la acei oameni bătrîni ce vor fi fost față în dovadă că s-au așezat piatra la locul ei, am mers la numita moșie, unde față fiind și epistatul moșiei Fulga d-lui Zamfirache și alți oameni din satul Fulga și din Ciorani și ducîndu-mă la o piatră într-un răzor, am cercetat pe oamenii din Fulga cei ce s-au văzut iscăliți într-un zăpis adevărit de suptocîrmuitorul și cuprinde că au strîmbat piatra hotarului și din pricina strîmbătorei au intrat cu stăpînirea în moșia Fulga. Care zăpis cetîndu-l în auzul tuturor mi-au răspuns că ei au dat acel zăpis cu această coprindere după auzire, dar nu știu cum au fost așezate pînă a nu veni hotarnicul și nu pot da nici o știință decît cunosc bine că linia ce s-au făcut de medelnicerul Ioan Giurescu și alte semne, intră în moșia Fulga moșia Ciorani cu un codru mare de loc, unde n-au mai avut stăpînire niciodată Cioranii pe acolo. Mi-au arătat un Manolache Șerban ot Ciorani că viînd prea sfinția sa părintele vlădică Stratonichie cu hotarnicul la această piatră au văzut-o mișcată și au poruncit de au scos-o de au făcut groapă mai mare și au băgat dedesuptul ei cioburi de oală. Și peste acele cioburi au așezat piatră tot într-acel loc și tot cum au fost, făcînd jurămînt pe arătarea sa. Au arătat și un Nica Lupu din satul Fulga că el aflîndu-se față cînd s-au scos piatra și cînd au așezat-o la locul ei, tot de unde o scosese are văzut că au strîmbat-o cu muchia în moșia Fulga și aci pe loc i-au zis hotarnicului că au strîmbat piatra cu muchia în moșia Fulga au început hotarnicul să-l înjure și să-l gonească, carele au făcut jurămînt pe piatră, arătînd cu un lemn cum au fost piatra așezată înaintea scoaterei ei și la punere s-au strîmbat și se află strîmbă cu muchea în moșia Fulga și că el face jurămînt și în biserică pe această știință. Și pentrucă la această prigo-nire s-au ales numai doi martori, unul din partea Fulgii și altul din partea Cioranilor, încredințînd amîndoi de-o-potrivă, unul că au fost piatra așa și altul că au fost așa, n-am putut descoperi nici un adevăr ca să pociu face urmare celor desluse cu îndreptarea pietrei întru mulțimirea vechilului casei mării sale, din pricină că cei mai mulți oameni s-au apărât cu cuvintele neștiinței, rămînînd a se da hotărîre de cinstitul tribunal asupra acestor împrejurări, iar eu de cele urmate nu lipsii a le încunoștința.

1828, maiu 5

(ss) Costandin Lipănescu

Verso : Raportul Lipănescului pentru cercetarea de la moșia Fulga, în pricina strămăturii pietrei.

Act original în chirilică, scris pe trei pagini de coală din hîrtie obișnuită. Stare bună.

Inv. nr. 162.

CURTEA APELATIVĂ CIVILĂ, SECȚIA I, DIN VALAHIA MARE

Împotriva cărții de judecată a Tribunalului fostului județ Saac din 15 decembrie anul 1839 încheiată asupra prigonirii ce mijlocește între luminăția sa beizadea Grigore Ghica, proprietarul moșiei Fulga cu d. serdar Iordache Rușescu, dînd apelație la această curte pomenitul serdar Rușescu și chemîndu-se spre înfățișare s-au arătat apelantul Rușescu prin vechil, d. serdar Stefan Ferechide și luminăția sa beizadea Grigore Ghica în persoană. În ființa căroră cetîndu-se prezisa carte de judecată s-au văzut că în urma reclamației făcută de luminăția sa pentru cea fără slobozenie proprietarului clădirei, săvîrșită de serdarul Rușescu la moșia Fulga, făcînd Tribunalul cuvenitele întrebări piritului, de către care neputîndu-se dovedi că clădirile le-au săvîrșit cu voiea proprietarului, găsește pomenita judecătorie cu cale ca proprietarul moșiei Fulga să ia în a sa stăpînire prezisa clădire în asemănare cu art. 83, de la lost b. din pravilă, de vreme ce serdarul Rușescu, nefiind dintre clăcașii aceei moșii, după declarația luminăției sale au clădit fără voie, iar piritul Rușescu de va dovedi în urmă că s-au rezemat la aceasta pe vreun înscris al proprietarului, pe care atunci nu l-au avut ca să-l înfățișeze, zice să rămîie nesupărat în stăpînirea binalei sale după moșia Fulga. După cetirea acestei cărți de judecată vechilul serdarului Rușescu, la înfățișarea sa de la 11 iunie anul 1852, au propus că documentul de voie pentru clădirea caselor sale pe moșia Fulga n-are, fiind îndestul dovedită o asemenea voie prin stăpînirea de 100 de ani aproape, pentru care stăpînire au înfățișat atunci un înscris a cîliva din locuitori după acea moșie, cu dată din anul 1839 maiu I-iu, adeverită de suptcîrmuitorul plășii, coprînzătoare că atît părintele Rușescui cît și fiu său, serdarul Rușescu au luat stăpînire în moșia Fulga fără a fi supus la răspunderea drepturilor proprietății. Carea această înscrisă mărturie vîzîndu-se că este cu dată înaintea hotărîrei Tribunalului, epoca adică în care se vede că serdarul Rușescu au avut la sine aceasta mărturie și n-au înfățișat-o la Tribunal ca să facă după dinsa și încercările judecătorești, n-au putut fi primită curții drept temeinică dovedire a propunerii sale.

Iar vechilul serdarului Rușescu au adăogat că spre mai bună încredințare a curții despre stăpînirea clientului său în moșia Fulga, ori să se facă cercetare în fața locului printr-un cilen al Tribunalului sau să i se acorde un soroc spre a putea înfățișa alte dovezi. Și cu toate că luminăția sa au întîmpinat că asemenea dovezi ar putea aduce și luminăția sa întru desputernicirea stăpînirii aduse de Rușescu, făcînd întîmpinare că d. Rușescu urma a fi pregătît cu oricare dovezi și adăugînd că se părăsește de dreptul ce-i dă pravila, mulțumîndu-se numai pe drepturile proprietăricești de la Rușescu pentru clădirile sale ca de la un clăcas, dar ca să nu-i mai rămîie serdarului Rușescu cuvînt săvîrșirea pricinei printr-o al doilae înfățișare, care și hotărîndu-se astăzi, la 7 ale acesteia, cînd au venit părțile prigonitoare s-au cerut de la vechilul serdarului Rușescu dovezile ce s-au făgăduit și au răspuns că n-au putut aduce alte

dovezi, socotind îndestul pe cea arătată la întâia înfățișare și că și de ar fi putut lua și alte mai proaspete dovezi, dar aceia care-i cunosc îndelungata sa stăpînire, fiind locuitori la moșia Fulga, se sfiesc de proprietari, carele este prigonitorul său, stăruind în cererea sa de mai nainte pentru dovedirea stăpînirii sale peste treizeci de ani, fără vreo răspundere către proprietar, printr-o formulnică cercetare la fața locului. Iar luminăția sa beizadea Grigore au înfățișat o înscrisă mărturie din anul trecut august I-iu, adevărită de subtocîrmuitorul plășii a locuitorilor satului Fulga, coprinzătoarea că stăpînirea Rușescului au fost asupra unei case țărănești, plătind atît părintele său cît și muma sa, clacă către proprietar. În urma acestora văzînd curtea că înscrisa mărturie din anul 1839, înfălișată de serdarul Rușescu, avîndu-o, la sine în vremea cînd s-au judecat la întâia instanță, n-au arătat acolo, cerînd a se apăra de lucrurile judecătorești ce urma să se facă asupra ei, n-au putut fi primită acum la această curte și fiindcă după art. I list. 94 din pravilă, aducerea dovezilor spre înfățișarea propunerilor fiecărui prigonitor este îndatorirea lui, fiindcă serdarul Rușescu cu neaducerea dovezilor ce însuși la întâia înfălișare s-au făgăduit, nu și-au putut dovedi nici slobozenia proprietarului pentru facerea de clădiri la moșia Fulga, nici vreo stăpînire întărită prin trecerea paragrafiei cu rea credință. Și fiindcă luminăția sa părăsindu-se de drepturile ce-i dă pravila pentru depărtarea Rușescului din stăpînirea binale și pentru însușirea ei pe seama proprietății s-au mulțumit numai de a se folosi de la Rușescu pentru acea clădire de drepturile proprietăricești.

Pe acest temei dar, Curtea hotărăște ca serdarul Rușescu să stăpînească casa cu împrejmuirea sa de la moșia Fulga, supuîndu-se la drepturile proprietăricești ca și toți ceilalți clăcași. Taxa rămîne în povara celui ce a dat-o, iar nemulțumindu-se vreo parte va putea da apelație în soroc de o lună din ziua ce va primi copie după această hotărîre.

1853 februarie 9, nr. delli 69, anul 1840.

Prezident, Gr. Grădișteanu

Filip Lenș

Scarlat Gr. Ghica

K. St. Fălcoianu

Gr. Racoviță

Șeful Canțelariei, G. Gugiu

Prezidentul Curții apelative civile, secția I.

Această copie fiind prescrisă întocmai după original se adeverează cu a mea iscălitură și pecetea curții.

1853, februarie 20.

Prezident (s) Gr. Grădișteanu

(L.S.) Seful (s) G. Gugiu

Astăzi la 7 martie, anul 1853, s-au trimis cu adresa nr. . . . la d-lui suptocîrmuitorul plășii Tohani această copie de hotărîre a o da în primirea dumnealui serdarului Gheorghe Rușăscu.

Suptocîrmuirea plășei Tohani.

Astăzi la (24) douzeci și patru aprilie, anul una mie opt sute cinci zeci și trei s-a dat această copie de hotărîre în primirea d-lui serdarului Iordache Rușăscu.

p. Subcîrmuitor M. Pantazescu, I-iu ajutor.

1853, aprilie 24.

L.S.

Nr. 112.

Act original, în chirilică, scris pe trei pagini de coală din hîrtie obișnuită. Starea bună.

Inv. nr. 163.

DOCUMENTUL Nr. 32

CURTEA APELATIVĂ SIVILĂ, SECȚIA I-iu

Onor. Eforie a spitalurilor, apelînd în contra hotărîrei onor. Tribunal al județului Prahova cu nr. 54 din 3 august, anul 1855, dată asupra pricinii de hotărnicie a moșiei Baraictaru din zisul județ a m-rei Brebu cu vecinii răzași ai acestei moșii, între care figurează și luminăția sa beizadea Grigore Ghica cu moșia Fulga, despre care vecinătate numai se mărginește apelul sus numitei Eforii, s-au chemat în judecată amîndouă părțile și astăzi s-a înfățișat în sala de judecată a Curții, onor. Eforie prin obștescul avocat al așezămintelor publice d. Dumitru Cariagdi cu luminăția sa beizadea Gr. Ghica în persoană și cu vechil pe lingă luminăția sa, d. pitarul Ioan Bărbătescu.

S-a cetit pomenita apelată hotărîre prin care după ce se arată propunerile și ale unei părți și ale celeilalte, cum și actele și documentele înfățișate, apoi zice judecătoria că întru ceea ce privește vecinătatea cu luminăția sa beizadea Grigorie sînt două prigoniri : cea dintîi la capul despre răsărit al moșiei Baraictarul despre Fulga pentru plăturile cu nr. 2 și 3 cu călcare făcută de luminăția sa peste suma de două mii stinjeni în lung, primiți drept schimb de la mănăstire cu înscris din anul 1781 și cu mărginire despre răsărit din malul cel mare ce este cu vâlcea și sărătură pe care se află crucea lui Constandin Vodă Brincoveanu și pînă la a doua prigonire de la apa Cricovului în latul moșiei despre Nord pentru plațul însemnat pe plan cu nr. IV ca călcare făcută și acolo de luminăția sa în moșia Baraictarul a m-rii peste linia de hotar dintr-aceste două proprietăți găsind cu cale judecătoria ca pentru cea dintîi prigonire să-și aibe urmare întocmai moșia Baraictarul asemănat mulțumirei date de

procuratorul luminăției sale beizadelei, iar în privința celei de a 2-a prigonirii în latul moșiei despre nord, că de vreme ce mănăstirea n-are nici sinete nici martori, prin care să dovedească pretinsa călcare, apoi după art. 7 de la cap. 3 partea 2 și iart. 1 de la cap. 2, partea 6 din condica civilă, hotărăște ca stăpînirea dintr-aceste două învecinate proprietăți să se urmeze, precum s-a urmat și în trecut, puindu-se și pietre hotară.

După cetirea acestei hotărîri și a apelației onor. Efori a Spitalurilor prin care s-a mărginit a arăta numai că n-a rămas mulțumită pe hotărîrea Tribunalului întru ceea ce privește luminăția sa beizadea Grigore Ghica, s-a întreat avocatul așezămintelor publice, d. Cariagdi, ce are a zice și a răspuns în prigonirea între luminăția sa beizadea Grigore Ghica cu mănăstirea Brebu se mărginește astăzi numai de la apa Cricovului ni latul moșiei despre nord pentru plațul însemnat pe plan la n. IV și pentru că urmează a se dovedi vechia stăpînire cere ca să i se dea termen ca să aducă martori, ori să se orînduiască un membru al curții a merge la fața locului pentru dovedirea vechii stăpîniri.

La care a întîmpinat d. Bărbătescu, vechilul luminăției sale beizadea Grigore Ghica, recapitulînd propunerile sale de la Tribunal, și mai adăogînd că într-adevăr prigonirea se mărginește numai pentru plațul însemnat pe plan cu nr. IV., însă nu cunoaște de nici o trebuință a se face cercetare la fața locului pentru dovedirea vechii stăpîniri, căci acel loc se stăpînește de beizadeaua, mai cu seamă că mănăstirea n-are vreun sinet în puterea căreia se pretinză acel loc ca călcare și că chiar martorii ce au fost întrebați de hotarnicul mînăstirei, unii au arătat vechia stăpînire precum se urmează astăzi în ființă.

HOTĂRÎREA CURȚII

În urma dezbaterilor ce s-a făcut în privința călcării însemnată de hotarnicul m-rei Brebu la nr. IV, asupra căreia numai după arătarea amîndorora părților se mărginește astăzi prigonirea între dinsele, Curtea, văzînd că m-rea nu are sinete, pe care să-și întemeieze cererea.

Văzînd pe de altă parte despre cererea făcută de mînăstire de a se face cercetare la fața locului pentru dovedirea vechii stăpîniri că această cercetare este de prisos, deoarece chiar hotarnicul mînăstirei a arătat că din bătrîinii ce s-au întreat la fața locului, unii i-au arătat precum se urmează astăzi cea în ființă stăpînire, iar alții pe acolo pe unde o cere mănăstirea.

Văzînd că mijlocînd asemenea nepotriviri între arătările locuitorilor de la fața locului în lipsă de sinete cu semne sau sumă de stînjeni, urmează după art. 3 de cap. 2 partea 6 din condica civilă să stea toate părțile în stăpînirea în care se află.

Pe aceste dar temeuri Curtea se unește cu hotărîrea Tribunalului de la asupra pricinei și întărește a se face întocmai urmare după dînsa.

Taxa de zece galbeni de la această curte, rămîne în greutatea onor. Eforii a Spitalurilor, fără a se mai îndatora și la alte cheltuieli de judecată fiindcă nu s-au pretins de luminăția sa beizadea.

Partea nemulțumită are dreptul de apel către măriia sa prințul Caimacam prin onor. Minister al Dreptății în termen de o lună, socotit de la primirea acestei hotărâri.

N. Hotărnicia înfățișată Curții de d. Dumitrie Cariagdi, avocatul așezămintelor publice, precum și planul alăturat pe lângă dînsa și care au slujit la încheierea acestei hotărâri s-au însemnat amîndouă de complotul Curții.

1830, decembrie 10.

De la nr. 47, anul 1850.

Prezident : I. Cantacuzino R. Golescu

I. Lenj B. Belu

Grefier : A. Zisu

Prezidentul Curții apelative civile secția II.

Această copie fiind scoasă întocmai după originalul trecut în condică, se adeverează după orînduială.

1857, ghenuarie 18

Prezident (s) I. Cantacuzina

Pentru grefier, ajutor (s) N. D.

Act original, în chirilică, scris pe trei pagini de coală din hîrtie obișnuită. Starea bună.

Inv. nr. 164.

DOCUMENTUL Nr. 33

ÎNALTA CURTE

Onorab. Departament al dreptății cu adresa din 10 iunie, anul 1852 nr. 1489, întemeiată pe domnescul ofiț din 2 iunie același an, nr. 790, îndreptînd în cercetarea acestei Curți procesul civil dintre d-ei Anastasia Xenocrat, proprietara moșiei Drăgănești și Ruși despre o parte și paharnicul Gheorghe Cantacuzino, proprietarul moșiei Cornu de Jos și Rușii paharnicului Ioan Chițoranu, proprietarul moșiei Cornu de Sus și luminăția sa beizadea Grigorie Ghica, proprietarul moșiei Fulga, despre ceilantă parte, pentru osebirea și statornicirea hotarelor dintre zisele proprietăți. În urmarea căruia după sorocirile ce s-au făcut părților prigonitoare la 19 dechembrie anul 1855, s-au înfățișat d-ei Anastasia Xenocrat prin vechil formal d-lui pitarul Ion Rotescu, aflîndu-se față și fratele dumneaei, dumnealui clucerul Atanasie Xenocrat, cu d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino în persoană, avînd și vechil lingă d-lui pe d-lui pitarul Ioan Bărbătescu i d-lui paharnicul Ioan Chițoranu, asemenea în persoană, avînd și vechil lingă d-lui pe d-lui serdarul Costache Dănescu și luminăția sa beizadea Grigore Ghica, prin obștescul vechil al casei luminăției sale d-lui pitarul Ion Bărbătescu. Și după ce mai întii

s-a luat în cetire hotărîrea judecătorei Prahova din 22 iunie anul 1846 nr. 112 dată asupra pricinei, pe cît se atinge între d-ei Anastasia Xenocrat cu d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino și d-lui paharnicul Ion Chițoran ;

Hotărîrea tot acei judecătorei de Prahova din 9 aprilie anul 1846 cu nr. 41, dată numai între luminăția sa beizadea Grigorie Gh. Ghica cu d-ei Anastasia Xenocratina.

Hotărîrea majorității onorab. Curți apelative civile, secția I-ii, din 30 octombrie anul 1851, cu nr. 111 dată între sus arătatele fețe ;

Apelația d-ei Anastasia Xenocrat, dată către domn la 17 dechembrie anul 1851, prin care arată că nu rămîne mulțumită pe expusa hotărîre a onorabilei Curți apelative pentru cuvintele ce într-însa se arată, rugîndu-se a fi înfățișată și la această Curte ;

Idem a d-lui paharnicului Gheorghe Cantacuzino dată către domn la 8 ghebruarie 1852, nr. 76, prin care tot asemenea arată că nu rămîne mulțumit pe expusa hotărîre, rugîndu-se a fi înfățișat și la această Curte ;

Idem a paharnicului Ion Chițoranu dată către onorab. Departament al Dreptății la 8 ghebruarie anul 1852, nr. 63, prin care asemenea arată că nu rămîne mulțumit pe expusa hotărîre, rugîndu-se a fi înfățișat și la această curte ;

Izvod de raport al onorab. Departament al Dreptății către domn, din 30 maiu anul 1852, nr. 1357, prin care atît pentru că este apelația dată din partea d-ei Anastasia Xenocrat, d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino și d-lui paharnicul Ioan Chițoran, cît și pentru neunirea hotărîrilor instanțiilor de mai jos, este de părere că în temeiul cuvintelor expuse într-însul și în urmarea art. 2 de la partea 2 din legiuirea anului 1847 să se îndrepteze acest proces și în cercetarea acestei Curți, între care urmează a fi și d-lui Chițoran, pentru cuvîntul că regularea răzoru lui despărțitor între proprietatea d-lui și a paharnicului Cantacuzino, fiind înclinată cu determinarea chipului săvîrșirei trăsurilor moșiei Drăgănești a d-ei Xenocratini și Cornu a d-lui Cantacuzino, trebuie a se cerceta și a se hotărî deodată după înclinările ce au între sinele proprietățile tuturor celor ce s-au descoperit de înpricinați ;

Domnescul ofiț din 2 iunie anul 1852 cu nr. 790 prin care aprobează părărea Departamentului ;

După care, mai înainte de a chibzui Curtea, s-au arătat atît d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino i d-lui paharnicul Ioan Chițoran cît și d-lui clucerul Xenocrat, fiind vechil al d-ei A. Xenocrat cu un înscris vechilel formal în copririnderea că poate a se și învoi cu reclamația înregistrată la nr. 2117, prin care a declarat că în procesul dintre d-lor s-au învoit cu chipul descris în alăturatele pe lîngă dînsa acte de învoire, rugîndu-să a se legaliza și de această Curte ; care acte de învoire cetîndu-se mai întîi cel dintre d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino cu d-lui paharnicul Gheorghe Chițoranu, să vazu în cuprinderea următoarea : „Supt însemnații ne-am învoit, între noi asupra prigonirei ce avem la cinstita Înaltă Curte“, la granița moșiei Cornu de Sus a mea Chițoranu despre moșia Cornu de Jos, a mea Cantacuzino, să se urmeze după hotărnicia făcută de d-lui serdarul Costache Donescu (la zisa

moșie Cornu de Sus) în anul 1845, modificată în chipul următor înșă :

„1-*iu*. La capul moșiei despre Teleajen să se prelungească linia dusă „de serdarul Donescu (cu prilejul facerei zisei hotărnicii din anul 1845) „din punctul pieții de la Conduragiu direcția miezii nopți după busola „(în care direcție a făcut și d-lui mușuroiu astfel încît să să facă de 770 „stînjeni (adică șapte sute șaptezeci stînjeni) și unde să vor împlini să „să facă mușuroiu ; dintr-acest mușuroiu să se ducă o linie dreaptă la „piatra numită din cîmp sau din arături și pe acea linie să se caute un „punct, unde să se îplinească 750 stînjeni (adică șapte sute cincizeci „stînjeni) începîndu-se trăsura lor din piatra despre Belciug (ce se afla „între piatra de la Conduragiu și piatra de stejar uscat), și unde se vor „împlini acei 750 stînjeni (șapte sute cincizeci stînjeni) pe zisa linie, „se va pune piatră de învoială, numită a vornicului Catargiu”.

„2-*lea*. La capul moșiei Cornul de sus despre Valea Seacă la trăsură „a patra a acestii moșii să se micșoreze acea trăsură ce este de 516 „(adică cinci sute șaisprezece stînjeni) dîndu-se din piatra despre pa- „harnicul Colfescu pînă în mușuroiul făcut de numitul serdar Donescu „(cu prilejul facerei zisei hotărnicii din anul 1845) cu 4 (patru) stînjeni „despre mine paharnicul Cantacuzino, rămînînd acei stînjeni patru în „stăpinirea mea Cantacuzino, și puindu-să acolo piatră iarăși de in- „voială”.

„3-*lea*. Granița dar a numitei moșii Cornu de Sus va merge acum din „piatra numită la stejarul uscat, drept la numita piatră de învoială a „d-lui vornicul Catargiu, de acolo drept la piatra numită din cîmp sau „din arături și de acolo iarăși drept prin piatra ce se zice mai sus la „art. 2-*lea* (că se va pune la trăsura a patra a moșiei Cornu de Sus) pînă „în Valea Seacă.

„4-*lea*. Orice cheltuială s-au făcut de fiecare din noi într-această pri- „cină prin judecăți, nu vom mai avea nici unul pretenție asupra celui- „lalt ; asemenea nu vom mai pretinde nimic unul de la altul despăgu- „bire de venitul părților de pămînt ce cu prilejul zise grănățuiri a moșiei „Cornu de Sus, se va lua de la unul din noi și se va da în stăpinirea „celuilalt, luînd fiecare pămîntul ce i se va cuveni cu pădurea sau cu „arăturile ce să vor afla pe dînsul. Iscăliți Gheorghe Cantacuzino, Ioan „Chițoran, martori Catargiu, C. Csenocrat, A. Xenocrat și Ioan G. Flo- „rescu, anul 1855 dechembrie 18”.

„S-au cetit și cel dintre d-lui clucerul Atanasie Xenocrat cu d-lui „paharnicul Gheorghe Cantacuzino și icare să văzu în cuprinderea ur- „mătoare : „Astăzi, anul 1855, dechembrie 18, pe de o parte, Anastasia „Xenocrat prin împuternicitul său clucerul Xenocrat, iar pe de altă pa- „harnicul Ghiță Cantacuzino, ne-am învoit între noi, după cum urmează : „Prigonirea ce să tratează la onorabila Înalță Curte pentru moșia Dră- „gănești și Rușii a celui dintii și Cornu și Rușii a celui de al doilea să se „stingă cu desăvîrșire și fiindcă în prezența d-lui vornicul Barbu Catargiu „și a altor persoane ce vor iscăli acest act s-a ales că puncturile principale „ale prigonirii sînt acestea, înșă I-*iu* capul despre Teleajen și Belciugul „de stejar, 2-*lea* burțile dintre liniile drepte de la o trăsură la alta și „stăpinirea cea de astăzi a paharnicului Cantacuzino printre pietrele

„numite piatra de la Rogoza, piatra de la Grind și bășina de la Movila „Stupini, și al treilea Capul Rușilor de la Cricov, hotărîm : I-iu. Pentru „ceea ce se atinge de capul despre Teleajen să se privească ca piatră „hotar, de unde are a începe trăsura întîi, acea piatră ce se numește „Piatra Hotarului de la Belciug și care se află între piatra Conduragiului „și piatra de la stejar, iar direcția acestei trăsuri se va face către nord „pînă în hotarul d-lui paharnicului Chițoranu, cel primit acum de d-lui „prin asebita învoială făcută cu numitul Cantacuzino, prin care d-lui „Chițoran a concedat douăzeci stâneni din vechia sa stăpînire, căutîndu-se pe acea linie punctul unde se va împlini suma de 750, din care „va lua d-lui Cantacuzino 250 și d-lui Xenocrat 500, iar stănenirea acestui cap se va urma din piatra de la stejarul uscat cu 20° (adică „douăzeci stâneni) spre partea de moșie a d-lui Xenocrat în linie dreaptă „către piatra de hotar și apoi din acest punct, unde se împlinesc acei „douăzeci în linie dreaptă în lung pînă la piatra despărțitoare hotarului „trăsurii din cei 250 ai d-lui Cantacuzino și 500 ai d-lui Xenocrat.

„2-lea. Pentru ceiace se atinge de burți se vor stăpîni aceste burți „de paharnicul Cantacuzino iarăși în pietrele numite cea de la Rogoza, „cea de la Grind și bășina de la Movila Stupini (movila din dreptul Stupini a d-lui Xenocrat).

„3-lea. Pentru ceea ce se atinge de capul Rușilor se va face o a „patra trăsură la capul Cricovului tot de 518 în paralelul trăsorii întîia „din Ruși și se va prelungi linie dreaptă din trăsura întîia a acestui cap „pînă în Cricov, trecînd prin punctul trăsorii a patra și ceea ce va rămîne din punctul trásurilor către d-lui Xenocrat (Ruși) se va stăpîni „de d-lui fără a mai avea amestec paharnicul Cantacuzino ; asemenea „se va urma stăpînire cu linie dreaptă în tot lungul moșiei (Cornu și „Rușii), respectîndu-se la Cornu puncturile burților vechi stăpînite de „care s-a vorbit mai sus, iar la Ruși puncturile trásurilor celorlalte după „planul d-lui Zefchid, care s-a iscălit de toate părțile. Cu acest chip se „va stinge toată prigonirea noastră, nemai avînd a pretinde unul de la „altul nici cheltuieli, nici împărțășire la pod din partea paharnicului Cantacuzino, nici vreo despăgubire de venit. Declarăm că printr-această „învoială s-au consfințit și s-au deslușit întru toate adevărata înțelegere „a vechilor hotărnicii ale Căpleștilor. Iscăliți : A. Xenocrat, Gheorghe „Cantacuzino ; martori : Ioan G. Florescu, Catargiul, Ioan Chițoranu”.

Întrebîndu-se apoi persoanele ce s-au învoit dacă iscăliturile din arătatele înscrise sînt ale d-lor și învoiala urmată de bunăvoia d-lor, pe care temeiul Curtea în urmarea art. 20 fața 93 din pravilă, prin jurnalul cu nr. 1267 din anul 1855, au găsit cu cale de s-au adevărit zisele acte, care s-au trecut și în conda de învoire la nr. 12 și 13 și la darea hotărîrii în prigonire cu luminăția sa beizadea Grigorie să se treacă aceste acte într-însa spre complectuirea procedurii. Și măcarcă prin zisul jurnal pe cît se atinge prigonirea între luminăția sa beizadea Grigorie cu d-ei Xenocratina s-a găsit cu cale ca printr-unul din membrii acestei

Curți să se cerceze la fața locului prin carte de blestem a dovedi adevăratele hotară ale moșiei Parepa și de acolo trăgînd cite trele trăsuri ale moșiei Drăgănești spre Fulga unde se vor împlini suma stînjinelor cuprinși în hotarnicia Căplescului, acolo are a fi și hotarele moșiei Drăgănești despre Fulga, urmîndu-se aceasta lucrare prin hotarnicia părților prigonitoare și la întîmplare de a găsi călcare peste călcarea arătată prin hotarnicia Pleșoianului, pentru care d. Xenocrat s-a lăsat de pretenția venitului conform art. 256 din regulament, să facă prețuire venitului acelei călcări.

După care fiind primită relația dumnealui logofătului Costandin Stefan Fălcoianu fostul membru, care la înfățișarea de astăzi ce au avut luminăția sa beizadea Grigorie Ghica și vechilul luminăției sale d-lui pitarul Ioan Bărbătescu cu d-ei Anastasia Xenocratina, prin vechil formal d-lui Ioan Rotescu, față aflîndu-se și d-lui clucerul Xenocrat, luîndu-se în cetire (în urma revizuirii lucrărilor și actelor atinse de această pricină) s-au văzut în copirindere „că a mers la fața locului întru aducerea la îndeplinire a expusului jurnal pe răzorul despărțitor între moșia Ruși ce-i zic și Drăgănești din districtul Prahova și întru moșia Ceoceni și Parepa, însoțit de d-lui clucerul Atanasie Xenocrat, fratele și vechilul d-ei Anastasia Xenocrat, proprietara moșiei Rușii sau Drăminăția sa beizadea Grigorie Ghica și vechilul luminăției sale, d-lui pitarul Ion Bărbătescu, imputernicitul vechil al luminăției sale beizadea plescului ca să caute să deslușească și să descopere punctele începerei trăsuri întii și a doua a moșiei Roșu sau Drăgănești s-a îndestulat în „Grigorie Ghica, proprietarul moșiei Fulga și găsind acolea din partea d-lui pitarului Stefan Greceanu, proprietarul moșiei Ceoceni, pe episcopatul său d-lui Bănică Cîrceanu, rînduit cu scrisoarea din 17 iunie ca „să arate hotarele moșiei Ceoceni și din partea părintelui stariț al schitului Izvoarele, supt a căruia epitropie se zice că se află mutul Costache Macovei, proprietarul moșiei Parepa, pe d-lui Eftenie Petolan, arendașul acestei moșii, rînduit a stăruii întru dovedirea hotarelor aceștii „din urmă moșii, găsind asemenea șase țărani din satele Parepa, Ceoceni și Rușii d-lui paharnicului Gheorghe Cantacuzino, înaintați în vîrstă și aduși ca martori cu înscrisuri din partea satelor în care locuiesc, doveditoare că au calitățile cerute pentru a putea fi primiți de martori, precum asemenea găsind și pe sfinția sa, preotul Ion din satul Parepa, rînduit de protopopia locală după a d-lui cerere, adresată sfinției episcopii respective pentru citirea cărții de blestem, a dat mai întii în auzul tuturor celor de față cetire expusului jurnal și a cărții de hotarnicie a răposatului șetrar Chivu Căplescu din anul 1793 august 1, înfățișată în original de d-lui Xenocrat ca să înțeleagă toți misia d-lui. „Apoi cetind preotul cartea de blestem în auzul martorilor și sfătuiindu-i „să arate dreptul adevăr supt puterea blestemului acestei cărți, a plecat „cu martorii și cu toți cei de sus pomeniți pe toată lugimea răzorului „despărțitor moșiei Rușii sau Drăgăneștii de moșia Ceoceni și Parepa, începînd din apa Cricovului și mergînd spre răsărit, de i-au arătat

„martorii în unire cu Cîrceanu și Petola adevăratele vechi hotare ce le-a pomenit ei și a căroră movilă s-a preînnoit. Aceste hotărele sînt următoarele :

„1-ia. Movila din malul Cricovului la Cîmpiște fără piatră.

„2-lea. La suhatul Rușilor, unde a fost piatră pe fața pămîntului, „care acu s-a vindecat”.

„3-lea. Movila cu piatra într-însa despre răsărit de domnul Ceoceniilor la puțul Marcului (puț ce numai este astăzi în ființă) care piatră „s-a dezgrădinat de s-a cetit slovele vechi după dînsa și s-au văzut „scriind hotar”.

„4-lea. Mușuroiul fără piatră din dreptul Văei războiului”.

„5-lea. Mușuroiul cu piatră într-însul nescrisă, care stă despre apus „de heleșteul ce-l stăpînește d. Ioan Macovei”.

„6. Mușuroiul cu piatră într-însul iarăși nescrisă, care stă despre „răsărit de Ceptoreanca.

„Pe care hotare le-au și încredințat toți martorii cu primirea și punerea degetelor la nume în dosul cărții de blestem, fără de a lua asupra lor că au și cunoștință ori din știință sau din auzire că va fi început „răposatul Chivu Căplescu sforirea dintr-insele.

„După aceasta, luînd în vedere prezisa carte de hotărnicie a Căplescului ca să caute să deslușească și să descopere punctele începerii trăsuri și a doua a moșiei Ruși sau Drăgănești s-a îndestulat în urma amăruntelor băgări de seamă ce a făcut localității, povățuit de „coprinderea pomenitei vechi cărți de hotărnicie că movila cu piatra „cea scrisă de la puțul Marcului, este punctul începerii trăsuri și pe moșoriul cu piatră într-însul despre răsărit de Ceptoreanca este punctul începerii trăsuri a doua. Și așa a zis d-lui Costache Paliologu, în „giner adus de d-lui Xenocrat de a pus spre măsurătoare lanțul din zisul „punct al începerii trăsuri și însoțindu-l în măsurătoarea moșiei „Drăgănești sau Ruși de a curmezișul spre Fulga atît d-lui pe jos pe lîngă „lanț cu d-lui pitarul Ionescu cît și d-lui Xenocrat pînă la împlinirea sumei de două mii șase sute patruzeci și una stînjani Șerban Vodă ai „acestei trăsuri, a trecut cu 204 stînjani peste stăpînirea actuală a moșiei Fulga. Apoi a doua zi a mers la punctul începerii trăsuri a doua „și au zis d. Paleologu de au pus spre măsurătoare lanțul din acest punct „și l-a însoțit în măsurătoarea moșiei Rușii sau Drăgăneștii, tot de-a „curmezișul spre Fulga, atît d-lui pe jos pe lîngă lanț cu d-lui pitarul „Ionescu cît și d-lui clucerul Xenocrat pînă la împlinirea de 1594 stînjani Șerban Vodă ai acestei trăsuri, trecînd cu 97 stînjani peste stăpînirea actuală a moșiei Fulga. A treia zi a mers cu d-lui Xenocrat și „d-lui Ionescu de la punctul începerii trăsuri a treia pînă la capul moșiei Rușii sau Drăgăneștii cel despre răsărit care stă în Bucovel și în „drumul d-lor negăsind martori să mărturisească vreun semn vechiu „de hotar, care să ia drept punct al începerii trăsuri a treia, după „cartea de hotărnicie a Căplescului, pentru a face dintr-însul spre Fulga „trăsura a treia și avînd d-lui în vedere că martorii iscăliți în cartea de „blestem declaraseră că nu pot încredința decît cele șase hotare sus-

„amintite, s-au coborât cu vechilii prigonitorilor și cu inginerul pe Bu-
„covel la vale ; trecînd prin Sărături pînă în hotarul Fulga, despărțitor
„de moșia Rușii sau Drăgăneștii, și acolo dînd iarăși cetire cărții de
„hotarnicie a Căplescului, care arată hotarul Fulgii, din josul izlazului
„la heleșteul lui Serban Vodă și că acest hotar împietrit ce stă în capul
„piscului, iar de acolo merge în lungul moșiei spre Cricov lîngă al doi-
„lea movilă din sus, prin piatra pusă în poalele movilei, a văzut cu toții
„zisul heleșteu părăsit, Piscul, și expusele pietre de hotară, adică una
„în piscul mai din jos de heleșteu și alta în poalele movilei a doua, ară-
„tîndu-i atît d-lui Ionescu cît și d-lui Xenocrat că printr-aceaste pietre
„au proprietarul moșiei Fulga și proprietarul moșiei Rușii sau Drăgă-
„neștii liniștită stăpînire, arătare ce a văzut din hotărîrea onorab. Tri-
„bunal de Prahova cu nr. 41 din anul 1847 că tot acest d. pitarul Ionescu
„în calitate de vechil din partea proprietarului moșiei Fulga, a mărtu-
„risit-o și în judecata zisului Tribunal. Prin urmare descoperind cu acest
„mijloc hotarul între moșia Fulga și moșia Rușii sau Drăgăneștii la a
„treia trăsura a acestei din urmă moșii și într-această descoperire de-
„părtînd orice îndoială însuși ființa heleșteului și ia piscului căci ele
„sînt de natură a se adeveri de sinele, după cum a zis și însuși d-lui
„pitarul Ionescu, descoperind asemenea și că răzorul despărțitor între
„moșia Rușii sau Drăgăneștii și moșia Fulga merge dîn piatra din pisc
„spre Cricov, prin piatra din poalele movilei a doua (care și aceste mo-
„vile sînt în ființă de o mărime însemnătoare și de la acea piatră prin
„punctele împlinirii stănjenilor trăsuri a doua și întîia a moșiei Ruși
„sau Drăgănești pînă în Cricov, a cunoscut că stăpînirea de astăzi a pro-
„prietarului Fulga este cu călcare din moșia Ruși sau Drăgănești pre
„cît trece peste linia ce se arată în planul ridicat după a d-lui cerere și
„stăpînire de d. inginer Paliologu și care linie are aceste patru puncturi,
„adică piatra din pisc, piatra din poalele movilei a doua, semnul împli-
„nirii trăsuri a doua de stănjeni 1594 și semnul împlinirii trăsuri întîii
„de stănjeni 2641, după care urmînd să facă și cercetare au și prețuirea
„venitului locului acestei călcări pe atîta întindere pe cît ea nu este
„arătată prin hotărnicia d-lui serdarului Pleșoianu, și la această lucrare
„avînd în vedere țîrcularea ministerială cu nr. 4111 din anul 1853, a
„însărcinat pe d-lui inginerul Paliologu să măsoare în pogoane această
„întindere osebind după localitate felurimea pămîntului și ce stă pe
„dînsul, și să o arăte astfel pe plan ca să se facă cercetarea și prețuirea
„în parte pe fiecare felurime de loc după a sa producție, care aceasta
„s-a și făcut de numitul, precum se va vedea pe planul ridicat de d-lui,
„însumînd în pogoane 281 și 640 stănjeni pătrați, totalul călcării peste
„călcarea arătată prin hotărnicia d-lui Pleșoianu însă fiindcă ridicarea
„planului și călculația întru osebirea felurimei locului călcării au în-
„tîrziat, încît după încheierea lor nu i a mai rămas timp pînă la a d-lui
„încetare din funcție să mai meargă în fața locului cu prețuitori pentru
„cercetarea și prețuirea venitului însoțind și cartea de blestem cu în
„dos înscrisul martorilor ce au primit-o și în care s-a iscălit atît preotul
„cît și toți cei ce au fost față”.

Dar în urma contestației adusă de luminăția sa împotriva cercetărei făcute de d-lui orînduitul cilen și a propunerilor ce s-au mai făcut din partea prigonitoarelor părți, pe cînd curtea rămăsese în dezbaterăa pricinii s-a întîmpinat tot într-o vreme propunere din partea luminăției sale beizadea Grigorie Ghica cît și din partea d-lui clucerului Atanasie Xenocrat, cel ce înfățișa înscrisă procură legalizată de comisia vopselii roșii din partea d-ei Anastasii Xenocrat, prin care împuternicează ca ori ce va face prin judecată sau prin împăciuire să fie primit și de d-ei zicînd că spre a se precurma această prigonire, prin înțelegere între d-lor s-au învoit cu desăvîrșire, declarînd adică d-lui clucerul Atanasie Xenocrat, „ca linia despărțitoare între aceste două proprietăți, să se urmeze precum se arată pe planul lui Costandin Paleologul, însă din gura „Bocovelului la piatra din pisc, de acolo la piatra din poalele movilei din „sus, apoi din suma stînjienilor împliniți l-a lăsat trăsura și a doua prin „lucrarea membrului Curții, lăsîndu-se din partea d-lui Xenocrat pe „seama luminăției sale, însă stînjieni șazeci și opt de la trăsura întîia „și stînjieni treizeci și trei de la trăsura a doua, adică a treia parte din „ceea ce s-a găsit în stăpînire actuală a moșiei Fulga, urmîndu-să după „această deslușire linia dreaptă din piatra din poalele movilei din sus „la punctul unde se va statornici la trăsura a doua cu lipsa acelor stînjieni treizeci și trei, de acolo iar linie dreaptă din punctul unde se va „statornici la trăsura întîii cu lipsa acelor șazeci și opt stînjieni și de „acolo iarăși linie dreaptă pînă în apa Cricovului avînd însă a se păzi „stăpînirea și despre apa Bucovului, adică din apa Bucovului prin vărșături, unde să împreună apa Călmățuiului la gura Bucovului și de „unde merge la pisc. După care aceasta, luminăția sa a declarat că „și „luminăția sa primește ca din actuala stăpînire să lase pe seama Xenocratini la întîia trăsura stînjieni o sută treizeci și șase și la a doua „trăsura stînjieni șezeci și șase, după deslușirea ce se arată mai sus, „declarînd d-lui Xenocrat că se lasă și pentru pretenția venitului”.

Deci deoarece amîndouă părțile prigonitoare au declarat precurma-rea acestei prigoniri prin învoială, Curtea, în temeiul art. 20, fața 93, din pravilă, întărește această învoială în felul ce s-a zis mai sus și hotărăște ca să-și aibă urmarea întocmai și nestrămutată, însemnîndu-se tot deodată și planul ridicat de d-lui Paleologul de către d-lui prezidentul acestei Curți. 1856, dechembrie 7.

(iscălit) Prezident, A. Scarlat Ghica-Deleni. Nr. 132, anul 1852.

C. Crețulescu

Ioan Roset

C. Niculescu

C. Costescu

Grigorie Filipescu

N. Ghica

Eugenie Predescu

Grefier, Anton Mavrus

Cetit Mărculescu

Prezidiul Inaltei Curți.

Această copie de hotărîre fiind scoasă întocmai după original se legalizează de Prezenție.

1856, dechemvrie 18.

Prezident, (s) Alexandru Scarlat Ghica

(L.P.) Grefier, (s) Anton Vavrus.

Actul original, cu pecete mare, roșie, aplicată, scris pe 4 pagini de coală.

Starea bună.

Inv. nr. 165.

DOCUMENTUL Nr. 34

LUMINĂȚIEI SALE BEIZADEA GRIGORIE GHICA AFLAT ACUM LA PARIS

Luînd săvîrșire aducerea la îndeplinire a întăritei sentințe pronunțată de onor. Inaltă Curte în anul 1856, supt nr. 105, asupra procesului ce ați avut cu d-ei Anastasia Xenocrat pentru osebirea și statornicirea hotarelor dintre proprietățile d-voastre, cu onoare vi se alătură pe lîngă această copie scoasă întocmai și legalizată supt nr. 4676 de pe actul lucrat în fața locului de unul din membrii acestui Tribunal împreună cu d-lui S. Zefchid, hotarnicul inginer, cu care vă veți arăta la onor. administrație locală ca să restatornicească posesia fiecăreia părți după coprirea invitației ce i s-a adus prin adresa nr.

p. Prezident (s) Starostescu

Grefier (s) C. T. Grigorescu.

Copie certificată, cu alfabet de tranziție, scris pe 4 pagini coală albastră.

Starea bună.

Inv. nr. 166.

După adresa cu nr. 4032 din anul trecut 1857 a d-lui prezident al onorabilei judecătorii de Prahova către mine suptiscălitul membrul ei, pe lângă care mi s-a alăturat spre aducere la îndeplinire întărita hotărîre a onorabilei Inalte Curți din anul 1856 cu nr. 105 dată asupra procesului dintre d-ei Anastasia Xenocrat, proprietara moșiei Drăgăneștii și Rușii cu d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino, proprietarul moșiei Cornul de jos și Rușii, paharnicul Ioan Chițoran, proprietarul moșiei Cornul de sus și luminăția sa prințul Grigorie Ghica, proprietarul moșiei Fulga, trimițându-mi-se totdeodată și în copie ordinul onor. Ministeriu al Drep-tății cu nr. 945 din anul trecut 1857, ca, deodată cu aducerea la îndepli-nire a mai sus zisei sentințe a onor. Inalte Curți să se execute și actul de învoială nomată între d-lui paharnicul Ion Chițoran și d-lui pahar-nicul Gheorghe Cantacuzino, pentru care se vorbește în aceeași hotărî-re, am sorocit pe toate părțile prin citații după orînduială pentru 13 maiu corent, la care soroc am întîmpinat înscrisă cerere de amînare în unire pentru 16 tot ale aceștei luni, cînd am mers la fața locului. Și față aflîndu-se d-lui clucerul Atanasie Xenocrat, împuternicitul d-ei Anas-tasiei Xenocrat, avînd împreună și procurator pe d-lui pitarul Ioan Ro-de jos și Rușii, paharnicul Ioan Chițoran proprietarul moșiei Fulga, tri-tescu, vechilul d-ei, fiind din parte-i inginer cu suptiscălitul S. Fefchid, precum și d-lui pitarul Ioan Bărbătescu, orînduitul vechil prin procură din partea l(minăției) s(ale) prințului Grigorie Ghica.

La 18 maiu s-a pus următoarele pietre despărțitoare între moșia Rușii d-ei Anastasia Xenocrat și moșia Fulga a luminăției sale Prințului Grigorie Ghica, coprinse în sus zisa hotărîre a onorab. Inalte Curți, însă.

Din gura Bucovului, unde se unește scursura apei Călmățuiului cu scursura apei vilcelei Bucovului care să păzește de hotar la capul moșiei Rușii, pe linie dreaptă la piatra ce este din piscul din josul zăgazului eleșteului lui Serban Vodă, pe lângă care piatră veche s-a mai pus acuma și alta nouă, făcîndu-se și o moviliță deasupra, din această piatră ho-tarul merge după necontestata stăpînire la piatra din poalele movilei din sus, alături cu care piatră veche s-a mai pus acuma și alta nouă piatră. De aci am mers la punctul împlinirii trăsuri mijlocului a moșiei Rușii, de stînjeni Serban Vodă 1594, una mie cinci sute nouăzeci și pa-tru, din care punct, am măsurat pe linie trăsuri în sus stînjeni 33, trei-zeci și trei lăsați din partea d-ei Anastasia Xenocrat pe seama lumină-ției sale prințului și la împlinirea lor am pus piatră hotar cu moviliță deasupra, din care măsurînd tot pe linie trăsuri în sus pînă în stăpi-nirea urmată, s-au găsit stînjeni 66 șazeci și șase, ciți adică s-au lăsat din partea luminăției sale prințului din stăpînirea totală a moșiei Fulga.

Apoi s-a făcut linie dreaptă din piatra de la poalele movilei la această piatră din trăsură, însemnându-se această linie dreaptă pe fața pământului cu movilița. De aci a mers la trăsură întâia despre Cricov, a moșiei, cum și din punctul împlinirii a 2641 — două mii șase sute patruzeci și unul — stânjeni Serban Vodă am măsurat pe linie trăsuri în sus spre Ruși stânjeni 68 — șazeci și opt, cei lăsați de d-ei Xenocrat, și la împlinirea lor am pus piatră hotar, făcînd și moviliță deasupra, din care tot pe trăsură în sus mergînd pînă în stăpînirea urmată, s-au găsit stânjeni 136 — una sută treizeci și șase — cîți adică s-au lăsat din partea luminăției sale prințului din toată stăpînirea actuală a moșiei Fulga. Apoi s-au făcut linie dreaptă însemnându-se cu moviliță pe fața pământului din piatra ce s-a pus pe trăsura mijlocului la piatra ce s-a pus pe trăsura despre Cricov și tot această linie dreaptă s-a prelungit cu moviliță pînă în apa Cricovului ce s-a numește Sărat, în malul căruia despre răsărit s-a pus piatră, făcîndu-se și moviliță deasupra.

Apoi am trecut și la vecinătatea moșiei Drăgănești cu moșia Cornul de jos, precum și la aceea dintre Cornul de jos și Cornul de Sus, unde față fiind și d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino, avînd și hotarnic pe mine suptscrisul paharnic Matache Rîmniceanu și d-lui paharnicul Ioan Chițoran, avînd hotarnic pe d-lui Costandin Rîmniceanu și vrînd să încep punerea în lucrare a învoielilor coprinse în sus arătata hotărîre a onor. Inalte Curți făcute între d-lor, și s-a arătat din partea d-lui paharnicului Gheorghe Cantacuzino și a d-lui paharnicului Ion Chițoran că, deși prin întăritele înscrise de învoială să determină cum are a se urma direct trăsura l-îu, însă s-a învoit între d-lor spre încetarea nedomeririi ce se ivise asupra trăsurei de la Belciug pentru direcția ei spre nord, l-îu că, din piatra de la Conduragiu pe linia dusă de d-lui serdarul Costache Dănescu în direcție spre miază noapte după busolă să se măsoare stînjeni 800 opt sute, în loc de stînjeni 770 șapte sute șaptezeci ce în învoiala din întii se coprind, dintre d-lor, 2-lea trăsura capului moșiei Cornul de Sus despre Valea Seacă să rămîie de stânjeni 514 în loc de 512 ce în învoiala dintii se arată, iar restul lucrării să se facă întocmai cum în această mobilă se coprind, fără nici o altă modificare sau drept de vreo contestație și cu condiție de a intra chiar de astăzi în stăpînire conform acestui act. După care am săvîrșit lucrarea aducerei la îndeplinire mai întii a actului de învoială dintre d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino cu d -lui paharnicul Ion Chițoran, modificat cum s-a zis, statornicind hotarul dintre moșiile Cornul de jos și Cornul de Sus, în următorul chip, însă :

La capul moșiei despre Teleajen la piatra numită de la stejarul uscat, care este hotar netăgăduit al moșiei Gheorghiița, cu trupurile ei, a sf. Mitropolii acum am pus altă piatră nouă hotar despărțitor între moșiile Cornul de Jos și Cornul de Sus de către zisa moșie a sf. Mitropolii, atît spre îndeplinirea zisei învoieli cît și a ordinului onor. Minister al Dreptății cu nr. 1959 din anul 1855, față fiind și d-lui serdarul Gheorghe Hina, avocatul așezămintelor publice, apoi am mers la piatra numită de la Candaragiu ce este hotar al moșiei Drăgănești de către moșia sf. Mitropolii și din această piatră începînd am măsurat în

direcția a liniei duse de d-lui serdarul Donescu spre miază noapte bu-solii, și am împlinit stânjeni 800 — opt sute — și din punctul împlinirii acestor stânjeni 800 am tras lini dreaptă la piatra numita din cîmp sau din arături. După aceea am mers la piatra numită de la hotarul despre Belciug, ce este între piatra de la stejarul uscat și piatra de la Condu-ragiu, hotar iar al moșiei sf. Mitropolii. Și din această piatră despre Belciug, începînd cu măsurătoarea în direcția avută spre est din linia nordului sau a meridiană cu 17 grade și 2 minute sexagesimale, am împlinit stânjeni 750 (șapte sute cincizeci), chiar în mai sus zisa linie dreaptă dintre punctul a 800 stânjeni și piatra din cîmp sau din arături, și la punctul împlinirii arătaților stânjeni 750, am pus piatră care se va numi a vornicului Catargiu, hotar despărțitor între moșiile Cornul de Sus și Cornul de Jos. Apoi din piatra de la stejarul uscat am făcut linie dreaptă la piatra aceasta a vornicului Catargiu, pe care linie am pus o piatră copie în marginea despre răsărit a pădurei. Din piatra vornicu-lui Catargiu s-a făcut linie dreaptă la piatra numită din cîmp sau din arături, pe care linie s-au pus două pietre mobile, și la această piatră din cîmp s-au mai pus acum și alta nouă, alături cu cea veche. De aici, apoi, am mers la capul moșiei Cornul de Sus despre Valea Seacă, unde începînd din piatra despre paharnicul Colfescu am măsurat pe linie dreaptă spre mușuroiul d-lui serdar Dănescu stânjeni 514 — cinci sute paisprezece, și la punctul împlinirii lor, am pus piatră de hotar despăr-țitor între moșiile Cornul de Sus și Cornul de Jos. După care am făcut linie dreaptă din piatra numită de cîmp sau din arături la această piatră pusă la punctul împlinirii a 514 stânjeni, însemnîndu-se pe fața pămîntului cu movilișe și tot această linie dreaptă s-a prelungit pînă în mijlocul văii Seci.

Apoi de față iarăși cu toate părțile am executat pe fața pămîntului și învoiala făcută nître d-ei Anastasi Xenocrat și d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino, care învoială se coprinde în întărita hotărîre a onor. Inalte Curți, împietruind granița dintre moșiile Drăgănești și Cornul de Jos, în următorul chip, însă :

La capul despre Teleajen, din piatra numită de la stejar, am mă-surat stânjeni 20 — douăzeci — către piatra de la hotar despre Belciug și la împlinirea lor am pus piatră de hotar între moșia Drăgănești și moșia Cornul de Jos, capul cărora stînjeni 20 va sta după cum și al Drăgăneștilor. Apoi am mers la piatra despre Belciug, ce este (pusă) între piatra de la stejar și piatra de la Conduragiu, hotar al moșiei Dră-găneștilor despre moșia Gheorghiuța cu trupurile ei a sf. Mitropolii și din această piatră despre Belciug, începînd cu măsurătoarea trăsurei Drăgăneștilor pe linie dreaptă, în direcția abătută din linia nordului sau a meridianii spre est cu 17 grade și 2 minute, pe care a rămas mul-tumit și d-lui clucerul Xenocrat, deși pretinde a se face trăsura drept către nord, și unde s-au împlinit stânjeni 500 — cinci sute —, am pus piatră hotar între moșia Drăgănești și moșia Cornul de Jos, rămî-nînd de aici în sus tot pe această direcție stânjeni 250 — două sute cincizeci — pînă în piatra vornicului Catargiu, ce s-a pus hotar despre mo-șia Cornul de Sus a d-lui paharnicului Ioan Chițoran, cum mai sus s-a

arătat. Apoi din piatra ce s-a pus la 20 stânjani măsurați din piatra de la stejarul uscat, am făcut linie dreaptă între Drăgănești și Cornul de Jos la piatra ce s-a pus la împlinirea stânjanelor 500 ai Drăgăneștilor. Din această piatră s-a făcut linie dreaptă la piatra de la Rogoza, alături cu care piatră s-au mai pus acum și alta nouă, iar pe zisa linie s-a pus o piatră copil; din piatra de la Rogoza s-a făcut linie dreaptă la punctul împlinirii trăsorii a doua de stânjani 828 — opt sute douăzeci și opt — a moșiei Cornul de Jos, unde s-a pus piatră începându-se măsurătoarea din cîmp sau din arături despre moșia Cornul de Sus, din zisa piatră ce s-au pus la trăsura II-a s-au făcut linie dreaptă la piatra din grind, lîngă care s-au mai pus și altă piatră alături, precum și pe linie s-au pus o piatră copil. Din piatra din grind s-au făcut linie dreaptă la bășica de la movila din dreptul Stupinei a d-ei Xenocrat, pe care linie s-au pus o piatră copil, făcîndu-se și moviliță. Din piatra din dreptul Stupinei s-a făcut linie dreaptă la trăsura despre Cricov, unde s-a pus piatră la punctul împlinirii a 918 — nouă sute optsprezece — stânjani ai moșiei Cornul de Jos, măsurați din piatra moșiei Ceoceni ce se află lîngă drumul Mocanilor despre răsărit, iar arătata linie dreaptă din piatra din bășica de lîngă movilă din dreptul Stupinei la piatra din trăsura aceasta s-a însemnat pe fața pămîntului cu movilițe, puîndu-se și o piatră copil. Și tot această linie dreaptă s-a prelungit pînă în apa Cricovului, în malul căriia despre apus s-a făcut o moviliță.

După aceea am trecut la trupul Rușii, unde tot după mai sus zisa învoială dintre d-ei Anastasia Xenocrat și d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino am împietrit granița despărțitoare între părțile d-lor în următorul chip însă :

La capul Rușilor despre Cricov, am făcut o trăsură în paralel cu întîia trăsură a acestui trup, începînd cu măsurătoarea din linia pietrelor de hotarele moșiei Ceoceni însă cu stânjani 60 — șazeci — spre răsărit din movilița ce se află pe această linie de hotar lîngă malul Cricovului și am împlinit în jos stânjani 518, cinci sute optsprezece, unde am pus piatră, făcîndu-se și moviliță de hotar despărțitor între partea din Ruși a d-lui paharnicul Cantacuzino și între partea d-ei Xenocrat. De aci altă piatră s-a pus despre răsărit de drumul Ceocenilor făcîndu-se și moviliță deasupra punctului trăsorei întîia după planul meu, subscrisul Zefchid care se află primit și iscălit de amîndouă părțile, unde s-au împlinit stânjani 518 — cinci sute optsprezece — ai părții d-lui paharnicul Cantacuzino, începîndu-se măsurătoarea lor din piatra Ceocenilor ce este despre răsărit de drumul Ceocenilor de jos. Altă piatră s-a pus făcîndu-se și movilița deasupra la punctul trăsorei a II-a tot după planul meu Zefchid, unde s-au împlinit stânjani 338 — trei sute treizeci și opt — cu începerea măsurătoarei lor din piatra moșiei Parepa, ce este despre răsărit de valea Ceptureanca. S-au mai pus și altă piatră tot după planul meu Zefchid la punctul trăsorei a III-a a capului despre Valea Bucovelul, care vale se păzește de hotar despre moșia Baba Sima, la care punct s-au împlinit stânjani 238 — două sute treizeci și opt — ai părții d-lui paharnicul Cantacuzino, începîndu-se măsurătoarea lor din piatra Parepei, după cum în plan se vede. Apoi

s-au făcut linii drepte din trăsura în trăsura tot lungul moșiei, însemnându-se pe fața pământului cu movilițe de hotar, între partea d-lui paharnicului Gheorghe Cantacuzino și între partea d-ei Anastasia Xenocrat, însă din mijlocul văii Bucovului din piatra trăsurei de la acest cap drept la piatra măsurii mijlocului. De aci, drept peste valea Călmățuiului la piatra trăsurei despre răsărit, drumul Ceocenilor, pe care linie s-au pus o piatră în coasta despre meazăzi a movei numite despre Rușani de lângă drumul dealului, și alta din această piatră din coasta movei spre piatra trăsurei întâi despre răsărit de drumul Ceocenilor și, din această piatră a trăsurei peste acel drum drept la piatra trăsurei de la capul despre Cricov, și tot această linie se prelungește în apa Cricovului, în malul căruia s-a făcut o moviliță; apoi din linia acestui hotar dintre trupul Rușii a d-ei Xenocrat și Cornul de jos a d-lui paharnicu Cantacuzino, va merge pe apa Cricovului la vale pînă în linia despărțitoare a Cornului de jos, de Drăgănești.

Drept aceia s-a încheiat acest act de aducere la îndeplinire spre a se urma pe viitor stăpînirea întocmai între toate vecinătățile prin pietrele ce s-au pus și liniile ce s-a însemnat pe fața pământului cu movilițe pe hotar.

In 22 maiu 1858. nr. 240

Judecător (s) M. Conțescu

Ingineri hotarnici :

Dimitrie C. Râmniceanu
S. Zefchid

Supliment la actul de împietrire a hotărîrei Înaltei Curți cu nr. 105.

Deși prin actul de împietrire încheiat astăzi întru aducerea la îndeplinire a hotărîrii Înaltei Curți cu nr. 105, anul 1856, se vorbește că trăsura IV-a a moșiei Cornul de Sus s-a determinat prin acel act de stănjeni cinci sute mușoroiul Donescului, acum însă după reciproca mulțumire dintre d. Chițoran și d-nu Cantacuzino, adică noi suptscrișii s-au încuviințat a rămînea prezisa trăsura împuținată cu stănjeni trei 3 din mușoroiul Donescului spre Chițoran încît din suma totală acestei trăsuri, care a fost pînă acum de stănjeni cinci sute șaisprezece nr. 516 rămîne d-lui Chițoran pînă în citata piatră numai stînjeni cinci sute treisprezece nr. 513, și cu acest mod s-a și împietrit linia acestui răzor de la piatra din cîmp sau din arături pînă în valea Seacă. În 22 maiu 1858.

Judecător, M. Conțescu

Inginer hotarnic din partea d-lui paharnic Gh. Cantacuzino și a d-lui paharnic Ioan Chițoran, Dimitrie C. Rîmniceanu.

Inginer hotarnic, S. Zefchid

Gheorghe Cantacuzino, mulțumit

I. Chițoran, mulțumit

I. Rotescu, mulțumit

Prezidentul Tribunalului Prahova.

Această copie fiind scoasă întocmai după originalul act lucrat în fața locului de d. serdarul Mateiu Conțescu membrul, împreună cu d-lui Simion Zefchid, hotarnicul inginer, asupra aducerii la îndeplinire a întăritei sentințe pronunțată de onor. Înaltă Curte în anul 1856 sub nr. 105, în procesul civil dintre d-ei Anastasia Xenocrat, proprietara moșiei Drăgăneștii și Rușii cu d-lui paharnicul Gheorghe Cantacuzino, proprietarul moșiei Cornul de jos și Rușii, d-lui paharnicul Ioan Chițoranu, proprietarul moșiei Cornul de Sus și luminăția sa beizadea Grigorie Ghica, proprietarul moșiei Fulga pentru osebirea și statornicirea hotarălor dintre zisele proprietăți, după învoirea ce a urmat și la fața locului între d-lor, cum se prevede într-însul, se legalizează de Prezi-denție, dîndu-se în primirea luminăției sale beizadea Grigorie Ghica, spre cunoștință posesiei în viitor.

Prezident (s) Va....

(L.S.) Grefier (s) C. T. Grigorescu.

Anul 1858, luna iunie, 15.

Nr. 4676

Dosierul nr. 309, anul 1857.

Orășul Ploești

Cetit Grecescu.

DOCUMENTUL Nr. 35

PRIMIT LA 8 Mai 1860

În urmarea adresei d-lui prezident local cu nr. 3538 sînt autorizat a aduce la îndeplinire întocmai a desăvîrșitei sentințe pronunțată de acest Tribunal în anul trecut 1855 sub nr. 54 asupra formăluirii moșiei Baraictarul, proprietatea schitului Brebu, metohul sf. Pantelimon, cu moșia Fulga, proprietatea luminăției sale beizadea Grigorie Ghica acum răposat ; cu onoare este invitată onor. Epitropie ca la 30 iulie să orînduiască un plenipotent a fi față la zisul termen, cînd este a se săvîrși zisa lucrare de sus scrisă.

Supleant (s) I. C. Hinna

Onorabili Epitropii a casei răposatului beizadea Grigorie Ghica.

Copie certificată, scrisă pe 12 pagini de coală.

Starea bună.

Inv. nr. 167.

